

bilışim **4**mevsim

Sayı 9, Ocak, Şubat, Mart 2021

İLETİŞİM

GEZİ30

İngiltere 1989:Mektup Arkadaşları
Sonunda Buluşmuştu...

MÜŞTERİLERİMİZDEN15

DOĞUŞ Yayın Grubu

Kapak fotoğrafı: Abdullah Özbacı,
Bilişim 4 Mevsim dergisiyle ilgili geribildirimleriniz, görüş ve önerileriniz için
bilisim4m@bilisim.com.tr
adresine e-posta gönderebilirsiniz.

Grafik Tasarım-Dizgi
Solutionz B2B Marketing

Bilişim 4 Mevsim Dergisi, Bilişim Bilişim ve Yazılım Sistemleri Anonim Şirketi tarafından TC yasalarına uygun olarak elektronik dergi olarak yayınlanmaktadır. Bilişim 4 Mevsim Dergisi'nin isim ve yayın hakkı Bilişim AŞ'ye aittir. Dergide yayımlanan yazı, fotoğraf ve illüstrasyonların her hakkı saklıdır. Kaynak gösterilmeden alıntı yapılamaz, çoğaltılamaz. Yazıların sorumluluğu yazarlara, yayınlanan ilanların sorumluluğu ilan sahiplerine aittir.

İÇİNDEKİLER

ii
Kurucumuzdan

10
Toplumbilim

Editörden	i
Kurucumuz'dan	ii
Toplumbilim	10
Müşterilerimizden	15

DOĞUŞ
YAYIN GRUBU

15
Müşterilerimizden

İÇİNDEKİLER

30
Gezi

19
İçimizden

Çözüm Ortaklarımızdan	18
İçimizden	19
Haberler	24
Gezi	30

24
Haberler

TEŖEKKÜR

bilifim4Mevsim dergisine desteklerini esirgemeyen, “iletiŖim” sözcüğüünü Türkçe’mize ve çoluk çocuk günlük yaŖamımıza kazandıran Kurucumuz

Prof. Dr. Aydın Köksal’a,

Değerli MüŖterimiz DoęuŖ Yayın Grubu’na ve Kıdemli İK Direktörü Deniz Doğan’a,

Çözüm Ortağıımız Arentech ve Armağan Bayraktaroğlu’na,

Gezi bölümünde anlattığıım öykünün kahramanı arkadaşım Sandra Edmondson ve Ailesi’ne

İçimizden bölümünde, iletiŖimde dinlemenin önemini bize güler yüzüyle anımsatan Sekreterimiz Buket Akyol’a,

Ve

bizleri motive eden Bilifim AŖ Çalışanları ve siz Değerli Okuyucularımıza sonsuz teŖekkürler.

Kendinize iyi bakın, sağlıklı kalın.

Ayşe Eser Baransel

8 Mart 2021

Anlaşabilmek Mucize Mi?

COVID-19 salgınının da etkisiyle iletişim araçları ve teknolojilerinin en yoğun kullanıldığı dönemdeyiz. Önümüz arkamız, sağımız solumuz, her yer ileti. Ama anlaşabiliyor muyuz? Bilimsel verilere ve kimi istatistiklere bakarsak insanlar arası iletişimin başarılı olması zaten bir mucize.

Bir kere duygusal varlıklarız, yani her durumda mantıklı davranamıyoruz. İkinci farklıyız. Farklı giyiniyor, farklı düşünüyor, farklı yaşıyoruz. Benmerkezciyiz. Kendi mizacımızın iyi olduğunu varsayıyoruz. Bir sorun olduğunda diğerlerinin hatalı olduğunu düşünmek daha kolay. Bir de şu sayılara bakın: İletişimin %10'u sözcükler, %30'u ses, %60'ının da beden dili olduğu kabul ediliyor. Yani, iletilerin veriliş biçimi %90 oranında etkili. Bir insanın uyanık olduğu zamanın ortalama %75'ini iletişim kurarak, iletişim kurduğu zamanın ise %75'ini konuşarak geçirdiği düşünülüyor. Amaç iletişim kurmak ama biz çoğunlukla konuşuyoruz, iyi mi! Dakikada 600 sözcük söyleyebilme yeteneğimiz var. Gelgelelim, çok iyi işitsek bile bunların ancak 100-140 tanesini anlayabiliyoruz. Üstelik, bir konuşmayı oluşturan en önemli öge *dinleyici*.

İletişim, genellikle birden çok kanalda eş zamanlı ileti alışverişiyle gerçekleşir ve bu anlarda bütün duyularımızı kullanırız. Konuşuruz, dinleriz, jest ve mimikler yaparız, birbirimize dokunur, tat alır, kokuları duyarız. İletişim teknolojilerinin gelişimi, eve kapanma dönemlerinde yaşamımızı renklendirmiş olsa da, örneğin uzaktan eğitim yüz yüze eğitimin yerini tutamadı. Sayısal ortamda da yeterince anlaşılamadığımızı gördük. İletiler yeterince anlamlı mı değil, ortamda çok mu gürültü var, yoksa internet ortamında incelikten uzaklaşmak, hoyratça tüketmek daha mı kolay, bilmiyorum.

İletişim çağında iletişimsizlikten yakınıyor, her zamankinden daha çok *anlam* arıyoruz.

Her sayımızı hazırlarken, içeriğin doğal bir akışla, güzel rastlantılarla oluşmasını seviyorum. Örneğin, bu sayımızda, *Toplumbilim* bölümünde; sözsüz iletişimde toplumsal cinsiyete göre farklılıklar, *Gezi* bölümünde; bir mektup arkadaşlığının öyküsü, *İçimizden* bölümünde; başarılı iletişim becerileriyle ışıldayan Sekreterimiz Buket Akyol'la söyleşimiz bu biçimde oluştu ve sanırım kadınlara özgü incelik, sabır ve derinlik biraz daha öne çıktı. O yüzden bu yazıyı, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'ne denk getirdim.

Kabul edersiniz, dünya kadınlar için kolay yaşanır bir yer değil. Belki de tamamen bu nedenle, iletişimde kadınların tarzının ve çabasının çok değerli olduğunu düşünüyorum. Aslında hepimizin içinde dişil ve eril öğeler bulunuyor. Ben sağlıklı bir iletişim için içimizdeki dişil enerjiyi daha çok kullanmaktan yanayım.

“Her Şey Sende Gizli” demiş *Can Yücel*.

“Yerin çektiği kadar ağırsın
Kanatların çırpındığı kadar hafif..
Kalbinin attığı kadar canlısın
Gözlerinin uzağı gördüğü kadar genç...
Sevdiklerin kadar iyisin
Nefret ettiklerin kadar kötü..
Ne renk olursa olsun kaşın gözün
Karşındakinin gördüğüdür rengin..”....

Güzel haberler duyacağınız mutlu bir ilkbahar dilerim.

Kurucumuz'dan

Prof. Dr. Aydın Köksal,
Bilişim AŞ YK Bşk.,
TBD Onursal Bşk.

“

“Biliyoruz ki insan ses telleri olan canlıdır, ama iletişim için tek başına bu yetmez... İnsanın ayrıca gülümsemeyi olanaklı kılan yassı yüz kasları da var...”

İletişim

Türümüzün adı “*Homo sapiens*”tir. Bu Latince söz, anadilimizde “*bilen İnsan*” anlamına gelir.

Toplum içinde yaşayan bireyler olarak aramızda *iletişim* kurma yetimiz bütün canlılar içinde insanoğlunun en başta gelen özelliği olmalı. Bağdat'ta Abbasi egemenliği altında yaşarken Araplara Türkçe öğretmek amacıyla yazdığı “*Türk Dilleri Sözlüğü*” adlı yapıtında (1074) Kaşgarlı Mahmut, Türkçedeki “*Erdem başı dil*” özdeyişini aktarırken, demek ki çağımızdan 947 yıl önce, insanoğlunun bu özelliğini yazıya geçirmiş.

Gençliğimde, lise yıllarında bize verilen *yazı yazma* (o zaman Türkçe *kompozisyon* ya da Fransızca *dissertation*) ödevlerini yaparken düşüncelerimin, gözlemlerimin doğru olup olmadığını ayırt edemediğimi, en azından bunların işe yarar bir *anlam* taşıyıp taşımadığını, ancak bunları yazıya dökerken anlayabildiğimi görüp çok şaşırmıştım.

Türkçe öğretmenimiz şair Zeki Ömer Defne'nin verdiği bir kompozisyon ödevini yazarken 15-16 yaşımda ilk kez Türkçe sözcüklerdeki iletişim gücünün ayırdına vardığım bir yazıyı yazarken coşkuya kapıldığımı anımsıyorum. Daha önce *edebiyat* bana anlamsız bir “*lugat paralama*” çabası gibi gelirdi. Özellikle Lise 12 Fen sınıfında Fransızca öğretmenimiz Patrice Thompson'un bize iki haftada bir verdiği yazı yazma ödevleri olmasa, düşüncelerimi, gözlemlerimi *yazarak* elekten geçirme ayrıcalığını hiçbir zaman edinemezdim. *Okur-yazar* olma çev-

reyle *iletişim* kurabilmek, herhangi bir sözün ne anlama geldiğini *doğru anlamayabilmek* demektir; bu da bilgi, birikim, emek isteyen çok güç, ince bir işti.

Bugün aramızda *iletişim* kurabilmenin, bir *uzlaşmaya* varabilmenin bir türlü çözemediğimiz en önemli sorunumuz olduğunu görüyoruz. Bu *iletişimsizlik*, korkarım, *uluslaşma* sürecimizi hâlâ sürekli kılamadığımız anlamına geliyor. Söyleşilerim, yazılarım, yapıtlarımla bu düşüncemi çağdaşılarıma, meslektaşlarıma *anlatmaya* çalışıyorum.

*

Birkaç yıl önce Datça'da yaz dinlencesinde, bir komşumuza konuk gelen bir ailenin 5-6 yaşlarındaki kızı Ayça'nın komşumuzun aynı yaşlardaki oğluyla oynarken, annesine gelip:

“Anne, bu Gökhan'la aramızda bir türlü *iletişim* kurulamıyor, onunla oynamak istemiyorum!” diye yakındığını işittim. Elli yıl önce Türkçemizin *ilet-* eylem kökünden *iletişim* sözcüğünü türetip bunu bir bilişim terimi olarak kullanmasam, bu küçük kız annesine bu sözcük yerine *muhabere* (*haber*'den) / *haberleşme* / *komünikasyon* sözcüklerinden birini kullanabilir miydi? diye düşünürüm.

İletişim sözcüğü olmasa, bu kavramı o küçük kız, olasılıkla hiç kullanmayacaktı... Biz de, *telekomünikasyon* / *telekom* / *medya* gibi sözcüklerle birlikte, *iletişim* kavramı için Türkçe köklerden tek sözcük yokken, saydım, yabancı dillerden 6 (altı) değişik sözcüğü aynı kavram için terim diye kullanmaya çalışıyor olacaktık.

Kurucumuz'dan

Medya, araç anlamına gelen Latince *medium* sözcüğünün çoğuludur; *araçlar* demektir; *toplu iletişim araçları* anlamına gelir; bu kavram için önceleri *Basın Yayın* deyimini kullanıyorduk... *Medyum* sözcüğü Türkçede “cinlerle insanlar arasında iletişim aracı” olarak *Medyum Memo*, *Medyum Keto* gibi kişiler için de kullanılıyor; *iletişim*’le ilgili 7. (yedinci) yabancı kökenli sözcük olarak... Biz Türkçe bu güzelim *iletişim* sözcüğünü ortaya çıkarmasak, dili bu denli karışık insanlar olarak, sanatta-yazında nasıl çağdaş uygarlığımıza katkı sağlayacak özgün yapıtlar üretecektik; bilim-teknikte nasıl yaratıcı buluşlar yapacaklardı Ayça, Gökhan gibi çocuklarımız?

*

Japon gelenekleri arasında elleriyle biri gözlerini, biri kulaklarını, öteki ağzını kapatmış üç maymun ikonu vardır. Maymunlar, beş duyumuzdan *görme* / *duyma* / *konuşma* yetilerimizin Japonca adları olan *mizaru* / *kikazaru* / *ivazaru* sözcükleriyle anılır: Bunlar, sırayla, *kötü gözle bakmamayı* / *kötü söz dinlememeyi* / *kötü söylemekten kaçınmayı* anlatır. Kökeni İÖ 551 yılında doğmuş Çinli filozof Konfüçyüs’e, 2500 yıl önceye giden bu düşünce Japonya’ya İS 8. yy’da gelmiş, görsel olarak üç maymunu 17. yy’da Japon yontucu Hidari ÖJingoro yontmuştur, Özgün yontu Japonya’nın Nikko kentindeki Toşo-gu Tapınağı’da korunmaktadır.

<https://gowithguide.com/blog/legendary-sculptor-hidari-4198>

Çinlilerin-Japonların çevreyle iyi iletişim kurmayı amaçlayan bu *uygarlık-bilgelik* öğretisi, Batı’da -ve bizde- “*Beni sokmayan yılan bin yaşasın*” gibi bir *vurdumduymazlık*, *kurnazlık* ya da *ikiyüzlülük* öğretisine dönüşmüştür.

Bu ters anlayış, bana Japon kökenli ABD’li ünlü anlambilimci Prof. Hayakawa’nın *Düşünce ve Eylemde Dil* (1948) başlıklı görkemli yapıtında yer verdiği “*Anlambilimsel bir Öykü*”yü anımsattı (İng. *A Semantic Parabola*):

İki komşu kentte yaşayan iyi insanlar, *salgın*, *deprem*, *yangın*, *işsizlik* gibi öngörülmedik yıkımlar karşısında, dayanışma amacıyla iki ayrı tepki gösterirler:

A kentinde iyiliksever yurttaşlar, gerekseme duyan ailelere yardım etmek isterler. Bir süre sonra okuldaki çocuklar arasında “Benim babam olmasa, sizin işiniz bitmişti” gibi aşağılamalar başlar. Yardım alanlar arasında aşağılandığı için canına kıyan çaresiz babalara bile rastlanır.

B kentinde henüz ortada salgın, işsizlik gibi herhangi bir yıkım yokken, ileride içlerinden bir aile güç durumda kalırsa, bir “*Dayanışma Sandığı*”nda birikecek kaynaktan, bu aileye kent yönetimince ilk ödeme, dayanışma adına, kent bandosunun çaldığı marşlar eşliğinde törenle verilen bir çekle yapılır.

Kurucumuz'dan

Aynı “dayanışma sorunu”una “aynı kapıya çıkan benzer çözüm”, A kentinde “sadaka”, B kentinde “sosyal güvenlik” yöntemiyle sağlanmıştır! Sorun aynı çözüme, yalnızca iyi ya da kötü adlar vermekten mi kaynaklanıyor?

Dilbilimden-anlambilim'den öğreniyoruz ki bir olguya/uygulamaya ne ad verirse verelim, önemli olan o sözcük değil, onun anlamı'dır. Her kavram için (örneğin mektep/okul, millet/ulus ya da kalp/yürek) gibi en az iki sözcüğün kullanıldığı bir “çifte standartlar toplumu”nda, bizdeki iyi ile kötü, Uzak Doğu'da Yin ile Yang hiçbir zaman uzlaşamayacak, savaş hiçbir zaman bitmeyecek gibi gelir insana.

Bu çelişkiyi Orhan Pamuk'un ünlü “Yeni Hayat” başlıklı ilginç romanına “Yeni Yaşam” başlıklı yazımla bir nazire yaparak, aynı başlığı “hayat/yaşam” sözcüklerinden birini ya da ötekini kullanarak iki yazardan birinin nasıl hacıların/hocaların Ortaçağ karanlığına, ötekini nasıl Descartes'ın “Düşünüyorum, öyleyse varım” özdeyişi ile bilim-uygarlık çağı aydınlığına gönderme yapabileceğini göstermeye çalışmıştım. (Bkz. *Bilim ve Ütopya*, Mayıs 1997, s. 44-45 ya da *Adı Bilgisayar Olsun*, Aydın Köksal, Cumhuriyet Kitapları, 2010, s. 233-241).

Sözcük ile anlam arasındaki ince çizgi, kanımca kolayca, çağdaş uygarlık ile eski barbarlık arasındaki kalın çizgiye (kimileyin de çağdaş bir anlambilimsel uçuruma) dönüşebilmektedir.

Matematikte-bilimde ya da bilişimde-ekonomide-demokraside de bunun böyle olduğuna, 1948'den 2021 Baharı'na, 73 yıl sonra günümüzde de tanıyoruz.

Nitekim, daha 1968'de Paris, Fransa'da ortaya çıkan Öğrenci Devrimi, Avrupa'dan Kaliforniya, ABD'ye sıçradığında, iki tarafın birbirlerini anlamadıklarını, sorunun iletişim'le ilgili olduğunu öne süren Prof. Hayakawa, kendisi Rektör atanıp yetkili kılınırsa, bir anlambilimci olarak bu sorunu barışçı yoldan hızlı bir biçimde çözebileceğini bildirmiş, bu yetki kendisine verildiğinde de, kan dökmek ya da başkaldıran öğrencileri hapse atmak bir yana, “yeni ufuklar açan kalıcı bir uzlaşma” çizgisinde çözme başarmıştı.

İletişim kurabilmek gerçekten güç iş; söyleyen/yazan için de, dinleyen/okuyan için de, sözcüklerin gerçek anlamlarının izini sürerek ulaşabileceğimiz, bilgelik anlamına gelen, gücünü iletişim-sellik'ten alan, uygarca bir ortak anlayış sağlanmadan bunu başaramayız.

Biliyoruz ki insan ses telleri olan canlıdır, ama iletişim için tek başına bu yetmez... İnsanın ayrıca gülümsemeyi olanaklı kılan yassı yüz kasları da var...

<https://www.youtube.com/watch?v=0HI2i-Ft1c0>

SÖZSÜZ İLETİŞİM VE TOPLUMSAL CİNSİYET

Ayşe Eser Baransel

Sözsüz iletişimde bir usta, Charlie Chaplin

Sözel iletişimin tamamı, sözsüz iletişimin ise bir bölümü özellikle *kasıtlı sözsüz iletişim kodları*, toplumsallaşma ve belli bir kültüre uyum sağlama süreci içerisinde öğrenilir.

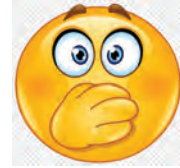
Peki, sözsüz iletişim gerçekten bu kadar önemli mi? Gelin, yararlarına bir göz atalım.

Sizlerle iletişimimiz yazılı iletişime ve dolayısıyla sözcüklerin ve kullandığım görsel malzemenin gücüne dayalı sürüp giderken, iletişim konusunda, zaten bilip duyduklarınızı tekrar etmekten korktum. Belki daha az vurgulanmıştır diyerek bu yazımda özellikle *sözsüz iletişimde* kadınlar ve erkekler arasındaki farklara değinmeye karar verdim.

Sözsüz iletişim söz dışındaki sesleri de içeren, sözel olmayan göstergelerden oluşan iletişim kodlarıdır. Kısaca sözcük kullanmadan bilgi aktarımı. Genel iletişimin yaklaşık %93'ünü oluşturduğunu biliyor muydunuz? Bunun %55'inin yüz ifadeleri, beden hareketleri, takılar ve mesafe algısı, %38'inin ise ses tonu olduğu kabul ediliyor.

Günlük yaşamlarımızda çoğunlukla farkında olmadan sözsüz iletişimi ve beden dilini kullanırız. Ancak insan, bedenini sözcükleri kontrol edebildiği kadar kolay kontrol edemeyebilir çünkü bedenimiz olaylara ve durumlara karşı kendiliğinden tepkiler verir. Gerçek duygularımızı sözcüklerin ardına gizleyebiliriz ama beden dilimizi gizlememiz çoğu zaman olanaksızdır. Derler ya "Gözler yalan söylemez!". Bu nedenle iyi bir dinleyici, iletişim kurduğu kişinin yalnızca söylediklerine değil, yüzü, eli, kolu ve bedeniyle yaptıklarına da dikkat eder. Her konuda olduğu gibi iletişimde de daima daha iyisini yapmak olanaklıdır.

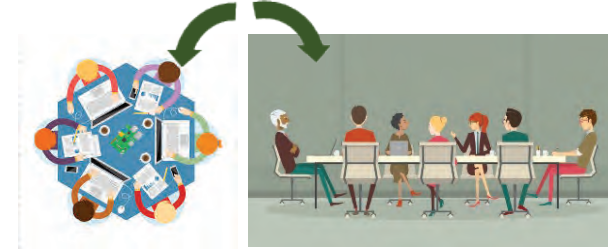
- ❖ İletişim sırasında taraflar aynı mekânda ise, sözcükler tükense bile sözsüz iletişim sürer. İletişimin yokluğu bu durumda olanaksızdır.
- ❖ Kimi zaman sözcükler yetersiz kalır. Bir bakış, bir dokunuş, bir gülümseme duygularımızı daha etkili bir biçimde karşı tarafa geçirir.
- ❖ Giysilerimiz, aksesuarlarımız, takılarımız, kimliğimiz ve toplumsal konumumuz hakkında bilgi verir.
- ❖ Konuşurken anlattıklarımızı güçlü kılmak, kimi konuları vurgulamak ve dikkat çekmek için örneğin işaret parmağımızı kaldırır, elimizle bir cümlemin altını çizer gibi yaparız.
- ❖ Eğer karşımızdaki kişiyi, anlattıklarımıza inandırmak istiyorsak, **sözsüz iletişim daha güvenilirdir**. Gözler, bakışlar, duruş, doğru olmayan bir bilgiyi iletmek için pek uygun değildir. (İyi bir oyuncu değilseniz tabi)
- ❖ Diyelim ki, bir yakınınız toplum içinde sizi utandıracak bir anıyı anlatmak üzere. O anda belki “Anlatma!” diyemezsiniz ama onunla göz teması kurup kaşlarınızı havaya kaldırabilirsiniz.

- ❖ Bir kafede kendinize ve arkadaşınıza çay isterken garsona bir yandan “iki çay” derken bir yandan da elinizle iki işareti yaparsınız. Hesabı isterken ise dünyanın her yerinde aynı sözsüz işaret geçerlidir.

- ❖ Hiç hareket etmesek bile duruş biçimimiz ruh halimizi gösterir. İletişim kurmak istediğimizde karşımızdaki kişinin vereceği tepkileri önceden tahmin edebilmek önemlidir. Vücut duruşu, kişinin o anda iletişime açık olup olmadığı konusunda ipucu verir.

- ❖ Çevre ve mekân iletişimde önemlidir. İletişimin gerçekleştiği yerin düzenleniş biçimi, duvarların rengi, eşyaların konumu sözel iletilerde etkili olduğu gibi tek başına sözsüz iletişim biçimidir aynı zamanda. Örneğin, dikdörtgen bir masa çevresinde toplantıda, konuşmaların daha çok, masa başında oturanlara yöneltildiğini ve onlara daha çok söz düştüğünü, buna kaşın yuvarlak bir masa çevresinde oturulduğunda daha eşit bir söz dağılımının olduğu gözlenmiştir.

- ❖ Çevre demişken, önceden hiç dikkat edilmeyen ama virüs salgını nedeniyle şimdi herkes tarafından zorunlu bir biçimde öğrenilen bir **sosyal mesafe** ve **kişisel alan** kavramı var. Kişisel alan, insan bedenini saran ve onunla birlikte hareket eden bir balon gibidir ve her birimizin kendimizi duygusal olarak rahat ve güvende hissettiği bir kişisel alan algısı vardır.

Bu alana izinsiz girmek, saygısızlık, kışkırtma ve saldırı anlamına gelir aslında. 35-40 cm, ancak bize çok yakın olan kişiler için, 40-80 cm arkadaş ve bazı akrabalar için, 80 cm-2 m ise resmi ilişkiler içindir. Tabi, kalabalık toplu taşıma araçlarında ya da asansörlerde bu mesafeler anlamsız hale geliyor. Ya da, resmi bir ilişkide tokalaşmak için biraz yakınlaşmak gerekebiliyor. Önemli olan kişiler arası uzaklığın, iletişimde sözlü iletişimi de destekleyen etkili bir **sözsüz iletişim kodu** olduğunun farkına varmak.

Sözsüz iletişim kodları erkekler ve kadınlar tarafından farklı kullanılıyor.

Aydın Köksal Hocamızın öğrencileri belki, derslerinde iletişimi anlatırken, kendi deneyimlerinden yola çıkarak verdiği şu örneği anımsarlar: *“Eşinizin mutsuzluğunun nedeni, yemek yaparken kullandığı bıçakların keskinliğini yitirmiş olması olabilir. Asla size bunları bilemek lâzım demez. Anlayamadığınız bambaşka yakınlıklarla karşılaşabilirsiniz. Oysa bıçakları zamanında bileyip, eşinizin işini kolaylaştırsaydınız, pek çok sözde sorun belki de hiç yaşanmayacaktı!”*

İletişim konusuyla ilgili verilen bu örneğin içinde bir yerlerde “yemek yapmak kadınların görevidir” gibi bir alt metin sezinlediniz ya da yemek yapanın kadın, bıçakları bileyenin erkek olduğunu düşündünüz mü? Evet diyorsanız eğer, metine tekrar bakmanızı öneririm. Örnekte “eşiniz” deniyor, yalnızca. Yemek yapanın kadın, bıçakları bileyenin erkek olduğunu bizler hayal ediyor, bizler öyle yorumluyoruz.

Ben mi? O zamanlar, buna hiç takılmadım. Çünkü anlatım çok canlı ve etkileyiciydi. Verilen örneğin amacı ise, iletişimin hem ne kadar güç, hem de ne kadar kolay olabileceğini anlatmaktı. Ayrıca o zamanlar, kamusal alanda cinsiyetçi açıklama ve söylemler bugünkü kadar saldırgan ve çok sayıda değildi herhalde.

İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin düzenlediği Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Uluslararası Karikatür Yarışmasında üçüncülük ödülünü Türkiye'den Halit Kurtulmuş Aytoğlu aldı.

Kutlunuz . 🍀 🍀 🍀

Toplumsal cinsiyet kavramı, insanların biyolojik cinsiyetlerinin ötesinde, toplum kültürü tarafından belirlenen davranış, ilişki, yaşayış biçimi ve kalıpları biçiminde tanımlanır.

Geçen yıllar, toplumsal cinsiyet ve cinsiyetçi yaklaşımlara karşı bizi daha duyarlı hale getirdi. En azından eşit haklar konusuna özen gösterenlerimizin bu konudaki farkındalığı arttı diyelim de kurtaralım durumu.

Kadınlar ve erkeklerin sözsüz davranış farklılıklarını araştıran pek çok bilimsel araştırma yapılmış. Darılmaca, gücenmece yok! Kadınların sözsüz iletişimde özellikle sözsüz iletişim işaretlerini okumada, bebeklikten başlayarak hep daha üstün oldukları görülmüş. İşte derlediğim sonuçlar...

Vücut Hareketleri:

Kadınlar	Erkekler
Kadınlar daha olumlu jestlere ve mimiklere sahiptir. Bunlar arkadaşlık işaretidir. Daha çok gülümserler ve kadınlar gülümsediklerinde daha çok sözleri kesilir. Buna karşın, toplumsal kurallara bağlı olarak mutsuz oldukları durumlarda bile daha ifadeli olmak adına gülümserler. İstisnalar olabilir tabi. Daha az ve daha sınırlı vücut hareketleri kullanır, başlarını ve vücutlarını yanlara daha çok eğler. Daha az alan kaplarlar. Bedeni küçültme eğilimindedirler.	Gerekenden az yüz ifadesi kullanırlar. Yüz ve vücut hareketleri daha çok kontrol ve çekince gösterme eğilimindedir. Toplumsal kuralların duygusal olarak yansız kalmayı gerektirdiği durumlarda daha az duygu belli etmek için gülümserler. Yüksek sesle konuşurlar, daha çok söz kesme eğilimindedirler. Daha çok vücut hareketleri kullanırlar, başlarını çok sallarlar. Vücut duruşları daha rahattır. Bedeni daha büyük gösterme eğilimindedirler.

Gözler, bakışlar:

Kadınlar	Erkekler
Karşıdaki kişiye gözlerini dikmezler. Olursa da çok seyrek. Konuşma sırasında daha çok göz teması kurarlar. Buna karşın, başlangıç bakışı üzerindeki göz engellemelerine daha çok başvururlar.	Güç ve konum bağlamında meydan okumak için gözlerini dikerler. Konuşma sırasında gözlerini dikerek ilgi işareti verirler ve genellikle diğerleri gözlerini engelleyene dek ilk bakışı sürdürürler.

Dokunma:

Kadınlar	Erkekler
Erkeklerden daha çok dokunurlar ama dokunmayı ve kucaklamayı, destek, etkileme ve teselli etmek amacıyla kullanırlar.	Daha az dokunurlar. Dokunmayı daha çok doğrudan güç göstermek ve cinsel ilgiyi göstermek için kullanırlar.

Alan Kullanımı:

Kadınlar	Erkekler
Kişisel alanları küçülmüştür.	Daha geniş alan kullanırlar.
Diğerlerinin daha yakınına gitme eğilimindedirler.	Diğerlerinin özellikle de kadınların kişisel alanlarını işgal etme eğilimindedirler.
Yan yana etkileşimi tercih ederler.	Yüz yüze, karşı karşıya konuşmayı tercih ederler.

İnsanlar, kişisel alanları söz konusu olduğunda, erkekleri belli bir mesafede tutarken kadınların daha yakın durmasına izin verebilirler.

Başvurduğum kaynak erkek kadın ayrımı yapmadan, daha gelişkin ve sağlıklı bir iletişim için sözsüz iletişim kullanımına ilişkin ipuçları vermiş. İlgiilenenler için ben de yazıma ekleyiverdim.

- ✓ Diğerlerinin yanında, kendinizi rahat hissetmek için kişisel alanınızı kolların (en azından 50-60 cm). Topluluktan ne çok uzak kalın ne de çok yakın durun.
- ✓ Ne dikkatsizce ve aşırı rahat durun ya da oturun, ne de kaskatı ve dimdik durun. Kabul görmek için karşınızdakine doğru hafifçe eğilin.
- ✓ Sık sık göz teması kurun. Gözlerinizi dikmekten, keskin ve düşmanca bakmaktan kaçının. Karşınızdaki konuşurken ya da sizi dinlerken uzaklara bakmayın.
- ✓ Birisi konuşurken, başınızla onaylama işareti yapmayı ihmal etmeyin.
- ✓ Vücut hareketlerinizin düzgün ve kesintisiz olmasına dikkat edin. Ama çok da abartmayın. Dikkat çekmek için sözlerinizle yarışmasınlar.
- ✓ Sözlü iletişiminizi, açıkça işitilebilecek bir ses tonuyla (ne çok yüksek ne de çok yumuşak) destekleyin.
- ✓ Ayağınız ve bacaklarınızı, başkalarını engelleyecek ya da onlara sınır koyacak biçimde kullanmayın.
- ✓ Uygun ve gerekli olduğunda gülümseyin. Samimi olun.
- ✓ Uzun konuşmalar, kapalı gözler ve esnemek genellikle iletişimi keser.

İster sözsüz iletişim olsun ister sözlü ya da yazılı. İletişim konusu müthiş. Verilen bütün örnekler yaşama ilişkindir. Hemen empati kurarsınız. Çoğunlukla da eğlencelidir. Kadınlar ve erkekler ya da toplumsal cinsiyet deyince aklıma, karikatürcü kimliğinin de etkisiyle sözsüz iletişimi de çok iyi bildiğini düşündüğüm Cem Yılmaz'ın bir ayaküstü güldürüsü geliverdi. Yalan söyleme konusunu kadınlar ve erkekler açısından ele alıyordu. Belki eğlenmek için yeniden izleyebilirsiniz.

(<https://www.izlesene.com/video/cem-yilmaz-kadinlar-mi-yanan-soyler-erkekler-mi/1994215>).

Şimdi anlatacağım anım ise cinsiyet ayrımı içermemesine karşın, bence hem komik hem de düşündürücü. Yıllar yıllar önceydi. Dr. Aydın Köksal Bilgisayar Kurslarında Eğitimlik yapıyordum. Kurslar Milli Eğitim Bakanlığı tarafından denetleniyordu. Belirli aralıklarla her kurumdan bir kişi temsilci olarak İl Milli Eğitim Müdürlüğü'ne toplantıya çağırılıyordu. Çoğu zaman Aydın Bey'in görevlendirmesi üzerine ben giderdim ve doğrusu o toplantılarda çok sıkılırdım. Ama bir iletişim kazası sonucunda bu toplantılardan biri, benim için unutulmaz bir traji-komik olaya dönüşmüştü.

Önceleri, toplantıya bizleri bir yazıyla çağırıyorlardı. Sonraları telefonla arayarak çağırmaya başlamışlardı. Tek tek ildeki bütün kursları arayıp çağırmak da çok zahmetliydi anlaşılan, yöneticilerden birisinin aklına olağanüstü bir fikir gelmişti: Bir telefon zinciri oluşturulsa, onlar, zincirin başındaki kursa telefon edip toplantı yerini, gününü ve saatini bildirse, sonra bu telefonu alan firma, zincirde kendinden sonraki kursu arasa ve bu iletişim, zincirin sonuna dek böyle sürüp gitse...

Sonucu tahmin etmişsinizdir. Zincir çalışmadı tabi. O zamanki Sekreterimiz Ayşe Hanım'ın yardımıyla bir biçimde doğru yeri ve tarihi öğrenip gitmeyi başaran ben, toplantıda saçını başını yolan ve duruma isyan eden yetkilinin şu sözlerini duymuştum: *"Hayır nasıl, bir toplantı yeri ve zamanı iletilemez ki, zincirin kopmasına mı yanayım, bilginin bozularak yanlış iletilmesine mi? (toplantı günü Çarşamba yerine Perşembe, saati ise 13:00 yerine 14:00 ya da tam tersi bir şeyler olmuştu). Sanki kulaktan kulağa oyunu oynuyoruz!"*

Yetkili ağlayacak gibiydi ama ben gülmek için kendimi zor tutuyordum. Kulaktan kulağa oyununun çocuklara eğlendirici biçimde öğrettiği iletişim dersini iska geçmiş olmasına hayret etmiştim.

Bu yöntemin gerçekten çalışabileceğini düşünmüştü.

İletişim, hepimiz için önemli bir gereksinim ve bizler bu konuda hemen hemen her şeyi bildiğimizi düşünüyoruz. Örneğin bir iletişim engeli olan "önyargılı olma" yanılığına kolayca düşebileceğimize pek ihtimal vermeyiz. Kurumsal eğitim programlarında "Etkili İletişim Teknikleri" eğitimine bu kadar sık rastlanmasına şaşırmamak gerekir. Bu eğitimlere katıldıysanız, konuşmacının etkileşimli olarak ortaya koyduğu bir oyun içinde, bir anda kendinizin de önyargıyla davrandığınızı görmüş olabilirsiniz.

İletişim engelleri mi? *Thomas Gordon*'un *kirli düzine* olarak adlandırdığı *12 iletişim engeli*, başka bir yazının konusu olmayı hak ediyor. Bence artık çok etkili bir iletişim tekniği olan *susma* zamanı.

Hepinize sağlıklı ve mutlu günler dilerim.

Kaynaklar:

- Halil Yüksel, Ed. Erhan Eroğlu, A. Haluk Yüksel, *Etkili İletişim Teknikleri*, Anadolu Üniversitesi Yayınları, Ankara, 2016
- **Görseller**
 - <https://www.isbul.net/is-rehberi/makaleler/sozsuz-iletisim>
 - https://tr.wikipedia.org/wiki/Sözsüz_iletisim
 - <https://www.uplifers.com/basarili-bir-toplanti-duzenlemenin-5-altin-kurali/>
 - <https://www.pngwing.com/tr/free-png-blljj>
 - <http://psikolezyum.com/kisisel-alan-nedir/>
 - <https://fwmail.net/insan/durus-sekilleri-ne-anlama-geliyor>

İzninizle önce Doğuş Yayın Grubu'nun kurumsal kimliği ile ilgili birkaç soru sormak isterim. Ne zaman kuruldu? Ana faaliyet alanı, yayınları, kanalları vb. hakkında biraz bilgi verir misiniz?

Doğuş Yayın Grubu medya alanında faaliyet gösteren bir Doğuş Grubu şirketi ve 1999'da NTV'nin gruba katılmasıyla birlikte faaliyetlerine başladı. NTV ve Star TV ile televizyonda, Kral Fm, Kral Pop ve NTV Radyo ile radyoda, Puhu TV, NTV Spor ve Kral Müzik ile internette yer alıyor.

Kaç çalışmanız var?

Yaklaşık 1000 çalışmamız var.

Müşterilerimizden bölümünde, bu kez Doğuş Yayın Grubu'ndan Kıdemli İK Direktörü Sayın *Deniz Doğan* ile birlikteyiz.

Yoğun işlerinin arasında bizlere zaman ayırdıkları için kendilerine çok teşekkür ediyoruz.

*Bilişim4Mevsim dergimizin her sayısında bir ana konu seçer, bu konuyu farklı bakış açılarıyla ele almaya çalışırız. Bu sayımızda ana konumuz **iletişim**. Doğuş Yayın Grubu’nun çalışan profilinin bu konuya çok uygun olduğunu tahmin etmek zor değil. Çalışan profilinizi bize kısaca özetleyebilirsiniz?*

Öncelikle Doğuş Yayın Grubu’nda direkt olarak işimizin iletişim olduğunu söylemek mümkün.:) 7/24 çalışan bir şirketiz ve büyük bir aileyiz. Kıdem ortalamamız yüksek ve çalışan bağlılığı da aynı oranda yükseliyor. Tecrübeli çalışanlar ve yeni mezunlar bir arada yer alıyor. Bu çalışan profilini oluşturmamız; yeni mezunlara kendilerini geliştirmek için fırsat tanıyıp iş dünyasını tanıma süreçlerinde ilham olurken, tecrübeli çalışanlara ise proaktif olma ve inisiyatif alma fırsatı sunuyor. Sürekli kendini yenileyen ve dinamik bir ekibiz, bu bizi aksiyon alma noktasında güçlü kılıyor.

“Yeni deneyimlediğimiz bir sürecin içerisindeyiz ve bu süreçte çalışanlarımız ile iletişimimizi daha çok güçlendirmek, onlara kendilerini özel hissettirmek ve motivasyon sağlamak istiyoruz”

İletişim’in her türünde çalışanlarınızın büyük bir bölümü çok yetkindir kuşkusuz. Yazılım sektöründe, uzun süre odaklanarak çalışma alışkanlığı olan bizler, yazılım geliştirirken neredeyse çevreyi unuturuz. Bu nedenle İK ve Kalite bölümlerimiz, iletişimin güçlendirilmesi adına sürekli çaba içindedir. Doğuş Yayın Grubu’nda bu durum nasıldır? Çalışanlarınızın birbirleriyle iletişimini güçlendirmek adına siz de etkinlikler düzenler misiniz? Bu anlamda diğer kuruluşlardan farklı olan yanlarınız var mıdır?

Hem Doğuş Yayın Grubu hem de Doğuş Grubu kapsamında; şirketler arası çapraz işbirliğini sağlamak adına proje grupları oluşturuyor, belirli aralıklarla fikir alışverişi yapıyoruz. Çalışan motivasyonunu sağlamak amacıyla her yıl tüm grubu bir araya getiren **Doğuş Şampiyonlar Ligi**’ni düzenliyoruz. Pandemi döneminde de tüm iç iletişim aktivitelerimizi dijitale uyarlayarak öğle arası sohbetleri düzenliyor, proje gruplarımızı online görüşmelerde buluşturuyoruz.

Do Akademi eğitim platformumuzda çalışanlarımızın faydalanabileceği farklı kategorilerde eğitim içerikleri oluşturuyor, kişisel gelişimlerine fayda sağlamaya çalışıyoruz. Yeni deneyimlediğimiz bir sürecin içerisindeyiz ve bu süreçte çalışanlarımız ile iletişimimizi daha çok güçlendirmek, onlara kendilerini özel hissettirmek ve motivasyon sağlamak istiyoruz.

Bilişim'in İnsan Kaynakları ürünleriyle ne zaman ve nasıl tanıştınız? Neden bizim ürünümüzü tercih ettiniz?

Ürünlerinizle ilk olarak Doğuş Yayın Grubu öncesinde çalıştığım grupta tanıştım. Orada bordro modülünüzü kullanıyorduk. 2011 yılı itibariyle ise Doğuş Yayın Grubu'na (DYG) geçiş yaptım. DYG'de ana sorumluluklarımdan biri **bilişim**HR modüllerinin kurulum ve entegrasyon süreçlerini yönetmektir. Geçtiğimiz yıllar içerisinde bir çok ürünün kurulum ve entegrasyon süreçlerini tamamladık. Kullandığımız her üründe Bilişim'i tercih etmemizin benzer nedenleri var aslında. En öncelikli olanı, sistemin ihtiyaçlarımız doğrultusunda uyarlanabilir olması ve bu noktada sunduğu maliyet avantajı, devamında ise esnek raporlama imkanları, kullandığımız diğer sistemlerle entegrasyon kolaylığı ve çalıştığımız danışman ekibiyle kurduğumuz sağlıklı iletişim nedenlerini sıralayabilirim.

Ürünümüzün en beğendiniz ya da en yararlı bulduğunuz özellikleri/işlevleri nelerdir?

Esnek ve uyarlanabilir bir yapıya sahip olması, raporlama alanında bizlere zaman kazandırması ve danışmanların çözüm odaklı yaklaşımı.

Sizinle çalışan Çözüm Ortağımız ArenTech'in Kurucusu Armağan Bey'den dinlediklerimin ışığında kurumlarımız

arasındaki iletişimin çok sağlıklı biçimde kurulduğu ve geliştiği sonucuna varıyorum. Bu konuda siz nasıl düşünüyorsunuz? Aramızdaki iletişim ve işbirliği pandemi döneminde nasıl sürdü?

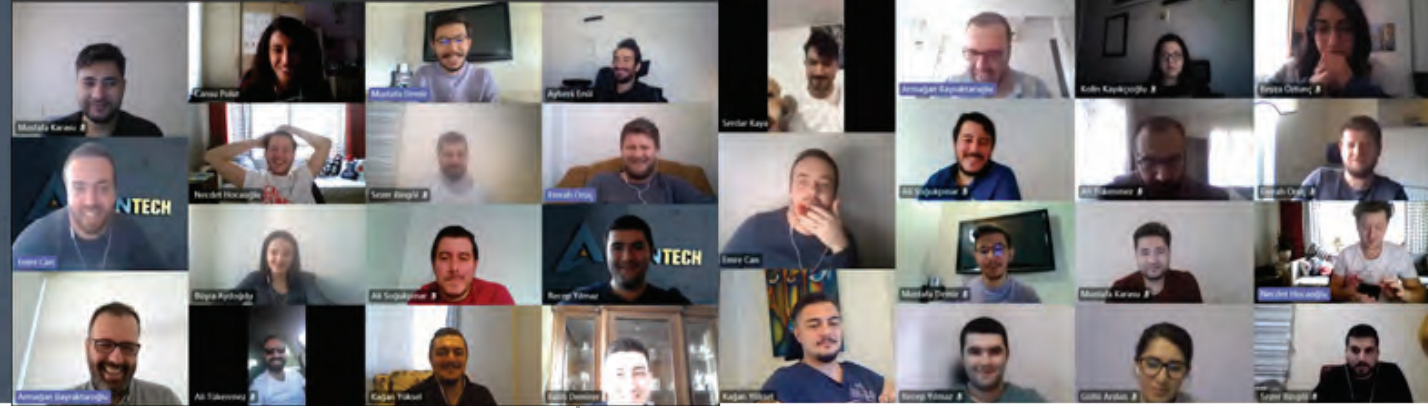
Ben de Armağan Bey'e tamamıyla katılıyorum:) İletişimimiz çok güçlü bir şekilde başladığı gibi, uzun yıllardır beraber çalışıyor olmanın vermiş olduğu samimiyet ile akıcı bir şekilde ilerlemeye

devam ediyor. Önceki soruda bahsetmiş olduğum gibi, danışmanlar olası her soruna çözüm odaklı yaklaşıyor, birlikte fikir üretiyor ve birçok konuda birbirimize danışarak aksiyon alıyoruz. Pandemi sürecinde de ekip olarak bizlere yeni normale alışma sürecimizde çok destek oldular. Bu vesileyle tüm ekibe işbirliği için hem kendi adıma hem de ekibim adına teşekkürlerimi sunmak isterim. :)

Doğuş Yayın Grubu İnsan Kaynakları Bölümü olarak İK alanında gelecekle ilgili orta ve uzun vadeli planlarınız var mı?

Dijitalleşme uzun zamandır şirketlerin İK departmanları dahil olmak üzere genel iş planları içerisinde yer alıyordu ancak pandemi süreciyle birlikte bu ihtiyaç daha çok arttı ve dijitalleşme itici bir güce dönüştü. Uzaktan erişim araçlarının çeşitliliği ve etkinliği arttı. Bu kapsamda teknolojiyi merkeze alıp bizler de iş planlarımızı gözden geçiriyoruz. Operasyonel tüm süreçlerde dijitalleşmeye geçmeyi planlıyoruz. Buna ek olarak, değişen koşullarda üretkenliğini sürdürebilen, çevik ve esnek çalışanlar bu dönemde aranan çalışan konumuna geldi. Performans yönetim sistemlerinin bu doğrultuda öne çıkan yetkinlikler açısından güncellenebileceğini düşünüyorum.

Sizinle çalışmak bizim için büyük mutluluk. İşbirliğiniz için çok teşekkür ederiz.

www.arentech.com.tr

Bilişim AŞ'nin çözüm ortaklarını tanıtmayı sürdürüyoruz. Bu sayımızda, “Müşterilerimizden” Bölümünde konuk ettiğimiz *Doğuş Yayın* da içinde, İstanbul ve çevresinde geniş ve prestijli bir müşteri portföyüne sahip çözüm ortağımız Arentech’le birlikteyiz.

Kendilerini, İstanbul’da, %100 yerli sermaye ve Türkiye’yi dünyada başarı ile temsil etme amacı ile kurulmuş, Türkiye’nin her noktasındaki işletmelere hizmet verebilme kapasitesi olan bir teknoloji ve yazılım şirketi olarak tanımlıyorlar. Arentech Bilişim her ne kadar bağımsız bir şirket olarak yeni kurulmuş olsa da deneyimli bir uzman kadrosu var. Bu kadronun benimsediği üstün hizmet anlayışı, uluslararası standartlara uygun yazılım geliştirme yöntem bilgisiyle özellikle insan kaynakları alanında kazanılmış *20 yıllık bir alan bilgisi* birikimine dayanıyor. Arentech’in deneyimli ekibi, Bilişim AŞ’nin yazılım ürünlerini çok iyi tanıyor. Armağan Bayraktaroğlu ve arkadaşları özellikle bilişimHR İnsan Kaynakları Yönetimi uygulamalarında uzun yıllar Bilişim’le birlikte çalışarak çok sayıda KOBİ, kamu kuruluşu ve kurumsal şirket için dijital dönüşüm projeleri gerçekleştirmiş; telekomünikasyondan perakendeye, bankacılıktan turizme, medyadan

“İlk günkü heyecanımızı koruyoruz. Yazılımlarımızın dünyayı değiştirme gücüne inanıyoruz”

inşaata değin uzanan sektörlerde deneyim kazanmıştır.

Kurucu Genel Müdür Armağan Bayraktaroğlu, yola birlikte çıktığı arkadaşlarına çok güveniyor.

“Uzman kadromuz ve yazılımlarımızın dünyayı değiştirme gücüne inanıyoruz” diyor ve ekliyor “Öncelikle Türkiye’de, ardından dünyada gelecek inovasyon dalgalarına hazır olmak isteyen tüm işletmelerin karşılıklarına çıkacak zorlukları aşmada en güvendidikleri çözüm ortakları olmak için var gücümüzle çalışıyor, geleceği inşa ediyoruz.”

Arentech, Bilişim AŞ’nin aşağıdaki yazılım ürünleriyle, gereksinimlerini uçtan uca karşılayan kurumsal çözümler üretmekte, danışmanlık, uygulamalı eğitim, yazılım bakım ve destek hizmetlerini sunmaktadır:

- bilişimHR İnsan Kaynakları Yönetim Sistemi
- bilişimKamuHR Kamu İnsan Kaynakları Yönetim Sistemi
- bilişimBI Yeni Nesil Çevik İş Zekası sistemi
- bilişimERP Kurumsal Kaynak Planlama Sistemi
- MethodWizard Profesyonel Yalın Üretim Sistemi
- bilişimMobile Mobil Uygulamalar

İçimizden biri, bu kez Bilişim AŞ'nin çalışanları ve müşterileriyle iletişimde kilit noktası **Buket Akyol**.

“Doğru İletişimin Anahtarı Dinlemek”

Dört yıldır Bilişim AŞ'de Sekreter olarak görev yapıyor.

Buket'i, küçük kızı ve arkadaşları için yaptığı *Tospik Kurabiye* tarifi ile anımsayanlarınız olacaktır. Bilişim4Mevsim'in birinci sayısına renk katmıştı.

Buketçim, ilk sayımızı Nisan 2019 yılında çıkarmıştık. İşte yine bir Nisan sayısında seninle birlikteyiz. Nasılsın? O zamandan beri çok şey değişti hepimizin yaşamında. Salgından söz ediyorum tabi. Sen ve ailen bu dönemi nasıl geçiriyorsunuz? Veee en çok ne yapmayı özledin?

Bilişim4Mevsimin ilk sayısı ve 2019 yılında idi evet. Kurabiyelerimizle katılmıştık 😊

2020 yılında çok şey değişti hayatımızda. Pandemi hepimizin hayatlarına girdi. Endişe ve korku ile evlere kapandık... İyi olmaya, bu süreci herkes gibi hastalıksız atlarmaya ailece çaba gösteriyoruz. Mümkün olduğunca minimum düzeyde dışardaki işlerimizi halledip evde vakit geçiriyoruz. Şu an ofise gelip gitmek dışında bir şey yapmamaya özen gösteriyorum. Evet çok sıkıldık, sosyal anlamda çok kısıtlandık, ailece dışarıda yapabildiğimiz birçok şeyden vazgeçtik ama önce sağlık diyerek yapılması gerekenleri uygulamaya çalışıyoruz.

Kalabalık bir aileyiz. En çok özlediğim aile toplantılarımız ve hep birlikte yaptığımız gezilerimiz. Çok sık bir araya gelir, aile yemekleri yapar, şarkılı türkölü sazlı sözlü eğlenceli vakitler geçirirdik. Onları çok özlüyorum. Pandemi nedeniyle maalesef olmuyor artık.

Salgın döneminde Bilişim AŞ'de görevini yaparken zorlandın mı? Bu sayımızın konusu *iletişim*. Özellikle bu açıdan soruyorum. Müşterilerle ve çalışanlarla iletişim kurmada bu döneme özgü değişiklikler yaşandı mı?

Açıkçası çok zorlanmadım. Şirket içi uzaktan iletişim kurmak, ofis ortamında yüz yüze olduğu gibi hızlı olmadı tabi ama gerek e-posta üzerinden gerek telefon ile bir şekilde hep iletişim halinde olduk bu süreçte. Kopukluk yaşamadık. Uzaktan bağlanarak yapılması gereken işlerimi, iletmem

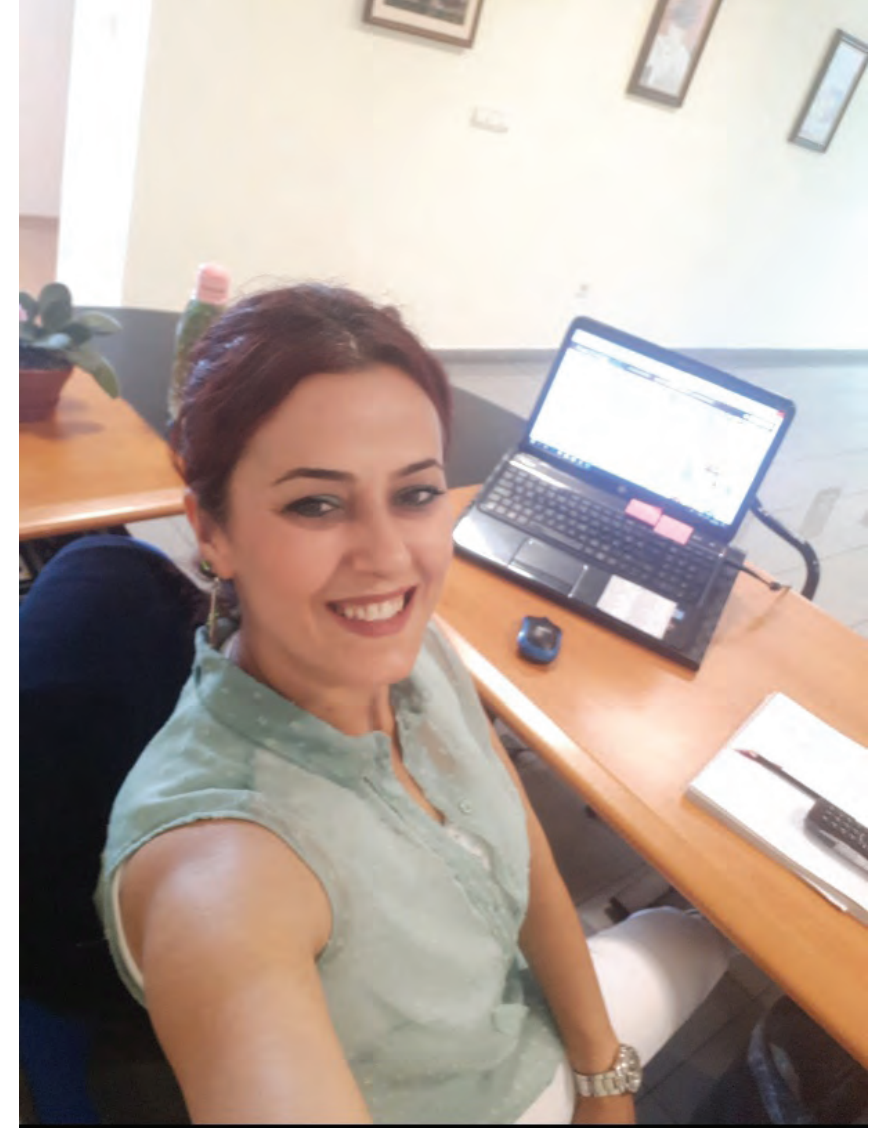
gereken bilgileri rahatlıkla iletebiliyorum. Müşteriler ile arkadaşlarımız sürekli iletişim halinde oldular. Şirketimizde salgın döneminde zorlanmalar olmadı iletişim kurmamızda.

Bilişim AŞ'den önce başka yerlerde de çalıştın bildiğim kadarıyla. Deneyimli bir Sekreter olarak katıldın aramıza. Neler hissetmiştin Bilişim'de işe ilk başladığında?

Evet başka yerlerde farklı sektör, farklı birimlerde çalıştım. Aslında ben Çocuk Gelişimi ve Eğitimi mezunuyum ☺ 2000'li yıllarda AÇEV' in "Anne Çocuk Eğitimi" programları vardı. Halk Eğitim Merkezlerinde Annelere eğitimler verilirdi. Dört yıl kadar bu programlarda çalıştım. Ani bir karar değişikliği ile bambaşka sektörler ve birimlerde devam etti iş hayatım.

2017 yılında Bilişim'e geldim ve de Sekreter olarak işe başladım☺

Aydın Bey'i tanımak ve onunla çalışmak şansı benim için. Bilişim'de ilk işe başladığımda hiç yabancılık çekmeden sanki yıllardır bu şirketin çalışanlarından biriyim gibi çok çabuk alıştım. Kurum kültürü, çalışanlar arasındaki uyum çabuk alışmama büyük bir etkendi. Çalışanları mutlu olan şirketlerde **güven ve saygının** varlığını çok net görürsünüz. İşte Bilişim'de işe başladığımda, ortamda bu iki duygunun varlığı beni çok rahatlatmıştı. Severek ve keyifle devam ediyorum, çalışıyorum.

Çalışan bir Annesin. Benim de Annem çalışırdı. Genç yaşında emekli olduğunda Kardeşimle ben havalara uçmuştuk sevinçten. Senin çocukların da eminim seni çok özleyiyor ve kimi zaman zorluyorlardır. Çocuklarınla nasıl zaman geçirirsin? Kaliteli zaman denir ya, neler yapıyorsunuz birlikte.

E tabi özleyiyorlar. Yaş kaç olursa olsun Anne her yaşta özlediğimiz... Oğlum 16 yaşında. Kızım 8 yaşında. Bir tarafımız ergen ruhuna bürünüyor, bir tarafımız çocuk. Kızım daha küçük olduğu için o daha çok özleyiyor. Ofiste olduğum saatlerde saat başı “Nasılsın Anne?” diyerek arar. Sonrasında da kendi deyimiyle kız kıza konuşmalarımız 😊 hiç bitmesin ister.

Çocuklarımla iletişimimde kilit noktam, onları **dinlemek**. Çocuklar anne ve babadan ilgi ve sevgiyi her yaşta beklerler. Bebekliklerinden yetişkinliklerine kadar bakım beslenme, duygusal sosyal gelişimi, kişilik gelişimi özgüven gelişimi için anne babaya ihtiyaç duyarlar. Çalışan anne babalar günlük hayatın koşuşturması içinde çocuklarına vakit ayırabilmeyi bir şekilde becerebilmeliler.

Çalışan anne olmanın zorlukları tabi ki var. Her şeye yetişebilmek, tam olsun, iyi ve güzel olsun istedikleri gibi olsun derken günlerim sürekli koşturmalı ve hareketli geçiyor. Yorucu olduğu zamanlar da oluyor tabi.

Biliyorsunuz evlere kapandığımız dönemde okullar da kapandı. Online eğitimin de alışma dönemlerinde zorlukları oldu. Kızım ilkokul öğrencisi, oğlum lise öğrencisi olduğu için dersleri oturup birebir anlatarak yapabildiğimiz öğretebildiğimiz kadar destek olmaya çalışıyoruz. Tüm hayatları ev içinde vakit geçirmek oldu. Arkadaş yok, sosyal ortam yok, oyun yok...Zor bir süreç onlar için de.

Mümkün olduğunca akşamları kitap okuma saatlerimizi ortak alanda hep birlikte yapmaya çalışıyoruz. Hoşlandıkları filmleri birlikte izlemek, alternatif oyunlar bulmak, birlikte pastalar yapmak gibi zamanlar yaratıyoruz. Tabi abimiz ergen olduğu için çok fazla hoşlanmıyor bizimle takılmaktan. 😊 Onunla da bir şekilde iletişim halinde kalmayı sağlayabiliyorum. Birlikte dağınık olan odasını toplamak bahanesiyle 😊 sık sık sohbetlerimiz, fikir alışverişlerimiz oluyor, neler planladığı konusunda konuşuyoruz.

Sekreter'in sözcük anlamı "sır tutan"dır. İngilizce *secret* sözcüğünden gelmektedir. Kurumsal bilginin yabancılarla iletişim kurarken korunması, hangi bilginin kime ne zaman ve nasıl söyleneceğini iyi bilir deneyimli sekreterler. Bir taraftan da söylenmesi ve duyurulması gerekenlerin yayılma noktası da sensin. Bir yandan, az konuşman sır tutman gerekiyor, bir yandan da konuların doğru anlaşılması için konuşman, açıklama yapman gerekiyor. Dengeyi nasıl tutturuyorsun? Yoksa bu da bir sır mı? ;)

Sırlarımı çok açıklamadan 😊 *bahsedeyim Eser Hanım* 😊

İlk başladığım yıllarda *Aydın Bey de anlatmıştı sekreter sözcüğünün anlamının* sır tutan kişi demek olduğunu ve bununla ilgili çok *da* güzel bilgiler paylaşmıştı.

Aslında dengeyi tutturabilmek şöyle bir şey: Dürüstlük, güvenilirlik, gizlilik, bağlılık; işbirliğine açık olmak, insan ilişkilerine önem vererek özen göstermek ve bir de iletişim kurma yeteneğiyle birleşince dengede kalabiliyorsunuz. Bir tek yöneticileriyle değil, iş arkadaşlarıyla da iyi bir iletişim kuran çalışanların, organizasyona bağlı olduklarını gözlemliyoruz. Yöneticilerimle ve iş arkadaşlarımla kurduğum yapıcı, tamamlayıcı, olumlu iletişimin de bu dengeyi sağlamada etkisinin olduğunu düşünüyorum.

*Sadece telefon trafiğini yürütmek değil, randevu seyahat vb.. işlerde sorumluluk almak, dikkatli, gözlemci, güvenilir olmak, zamanı iyi kullanabilmek, planlamak, organize etmek, takipte kalmak, şirket içerisinde oluşabilecek iletişim kopukluklarını en aza indirmek için çabaladığınızda hangi bilginin kime nasıl ne zaman iletileceğini de kendiliğinden kavramış oluyorsunuz. Bilgiyi zamanında ve doğru iletişim ile aktarabilmek için en önemli nokta ise bence **dinlemek**.*

Sekreterlik mesleği aslında bir iletişim mesleği. İletişim ise çok geniş bir kavram. Konuştukça aklıma yeni şeyler geliyor. En iyisi, Şirket olarak müşterilerimizle, yöneticilerimizle ve arkadaşlarımızla etkin bir iletişim kurduğumuzu düşünüyorum diyerek bitireyim sözü.

Hayatta hiçbir şey rastlantı değildir derler, benim için bu sözü kanıtlar gibisin Buketçim. Başarıyla sürdürdüğün işinde olduğu kadar, özel yaşamında da iletişime ve sevgiye ne kadar emek harcadığın açıkça görülüyor. Bütün koşuşturmaların ve ürettiklerinle, "evinde çocuklarını da dinlemeli insan" diyorsun ya, hepimiz için esin kaynağı oluyorsun. Sana, bu güzel söyleşi ve ne olursa olsun daima gülen yüzün için çok teşekkür ederim.

Ben de size ne olursa olsun her zaman gösterdiğiniz nezaketiniz için teşekkürlerimi ve sevgilerimi iletirim Eser Hanım.

8 Mart Dünya Kadınlar Günü

Kadınlar Günü, kapitalizmin dayattığı, kadınlara armağan alınan bir kutlama günü değil. Fırsat eşitliği ve kadın hakları konusunda erkek egemen bir dünyada farkındalık oluşturma günü. “Dünya Kadınlar Günü” olarak 8 Mart gününün belirlenmesine kaynaklık eden olay konusunda çeşitli tartışmalı iddialar vardır. Bunlardan biri, Birleşmiş Milletlerin de resmi web sitesinde kabul ettiği Rusya’da çarlığın yıkılmasına yol açan 1917 Şubat Devrimi’nin 8 Mart günü yapılan kadın yürüyüşü ve grevleri ile başlamış olması. Bir diğeri, 8 Mart 1908’de ABD’nin New York kentinde çoğu sosyalist olan kadın işçilerin öncülüğünde sendikal haklar ve kadınlara oy hakkı talepleriyle düzenlenen miting. Başka biri ise 8 Mart 1857’de yine ABD’nin New York kentindeki bir tekstil fabrikasında grevci işçilere polisin saldırması ve çıkan olaylarda 120 kadın işçinin ölmesi. Yine bir başkası ise, 25 Mart 1911’de New York’ta gerçekleşmiş *Triangle Gömlek Fabrikası* yangını’dır.

Birinci ve İkinci Dünya Savaşı yılları arasında sosyalizmin yayılmasından çekinen bazı ülkelerde anılması yasaklanan Dünya Kadınlar Günü, 1960’lı yılların sonunda Amerika Birleşik Devletleri’nde gerçekleşen çeşitli gösterilerde anılmaya başlanmasıyla Batı Bloku ülkelerinde daha güçlü bir şekilde gündeme geldi.

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu, 16 Aralık 1977 tarihinde 8 Mart’ın “Dünya Kadınlar Günü” olarak anılmasını kabul etti.

(https://tr.wikipedia.org/wiki/Dünya_Kadınlar_Günü)

Salih Memecan, 9 Mart 2014

Dünya Bankası’na göre yalnızca altı ülke erkek ve kadınlara eşit haklar veriyor. (Belçika, Danimarka, Fransa, Letonya, Lüksemburg ve İsveç) Türkiye ise 187 ülke arasında 85. sırada yer alıyor. Birleşmiş Milletler Dünya Kadınlar Günü’nde her yıl için özel bir tema belirler. Bu yılın teması “Çalışma hayatını değiştiren kadınlar: 2030’a kadar eşitlik”.

(<https://www.cumhuriyet.com.tr/haber/dunya-kadinlar-gunu-nasil-ortaya-cikti-8-martin-tarihcesi-nedir-1818963>)

Coca Cola Türkiye

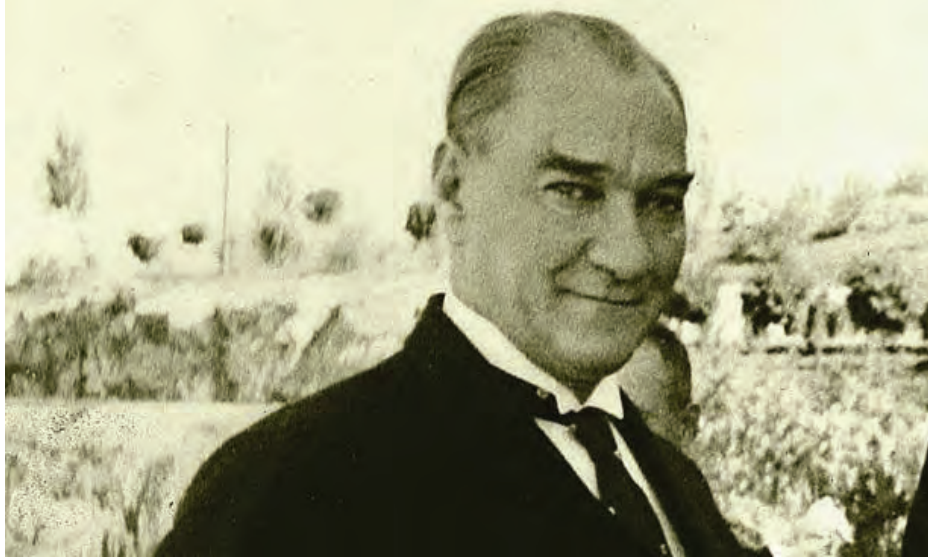
Bu temaya uygun olarak Coca-Cola, kadınların ortalama yüzde 15,6 daha az maaş aldığını basına gönderdiği iki kola şişesinden birini aynı oranda eksilterek vurguladı. Coca-Cola’nın eksik kolla birlikte gönderdiği basın açıklamasında şu ifadeler yer verildi:

“Coca-Cola Türkiye olarak kadınların küresel ekonomi için dönüştürücü bir rol oynadığına inanıyoruz. Dünya Kadınlar Günü’nü toplumsal farkındalık yaratmak için çok önemli bir fırsat olarak görüyoruz. Bu sebeple kadınların iş hayatında karşılaştıkları sorunlardan biri olan ücret eşitsizliğini gündeme getirmek istedik. Uluslararası Çalışma Örgütü ve Türkiye İstatistik Kurumu’nun ortak çalışması olan “Cinsiyete Dayalı Ücret Farkının Ölçümü Raporuna” göre; Türkiye’de çalışan kadınlar, aynı işin karşılığı olarak erkeklere göre yüzde 15,6 daha az ücret alıyor. Biz de bu duruma dikkat çekmek amacıyla ikonik Coca-Cola şişemizi yüzde 15,6 daha az doldurduk ve tam dolu şişeyle yan yana getirerek sizlere ‘Kadınlara erkeklerden daha az maaş ödendiği’ gerçeğini hatırlatmak istedik.”

(<https://www.marketingturkiye.com.tr/haberler/coca-col>)

14 Mart Tıp Bayramı

“Beni Türk Hekimlerine emanet ediniz...”

Her şeyin başı sağlık deyip, en zor dönemlerdeki üstün hizmetlerini yalnızca birkaç toplu alkışla, ya da yetkili ağızlardan duyulan teşekkürlerle takdir edebildiğimiz sağlık personeli, yıllardır çözülemeyen sorunları, şiddet içeren adaletsiz çalışma koşullarına karşın görevlerini özverili biçimde sürdürüyorlar. Tıp Bayramı onlar için gerçek bir bayram mıydı? Umut dolu haberler alabildiler mi? Hiç olmazsa biraz daha mutlu olabildiler mi? Bütün bu sorulara “Evet” diyebilmeyi çok is-

terdim. Oysa, 1976’dan beri sadece 14 Mart günü değil, 14 Mart’ı içine alan hafta boyunca kutlama yapılmakta ve bu hafta **Tıp Haftası** olarak kabul edilmektedir. 14 Mart Tıp Bayramının tarihçesi, eski günlere dek uzanıyor. Öyle ki, insan bu alandaki farkındalığın daha iyi bir düzeyde olmasını, pek çok sorunun çoktan çözülmüş olmasını bekliyor.

14 Mart 1827’de, II. Mahmut döneminde, Hekimbaşı Mustafa Behçet’in önerisiyle ilk cerrahhanenin kurulması, Türkiye’de modern tıp eğitiminin başladığı gün olarak kabul edilir. Okulun kuruluş günü olan 14 Mart, “Tıp Bayramı” olarak kutlanmaktadır. İlk kutlama, 1919 yılının 14 Mart’ında işgal altındaki İstanbul’da gerçekleşmiştir. O gün, tıbbiye 3. sınıf öğrencisi Hikmet Boran’ın önderliğinde, tıp okulu öğrencileri işgali protesto için toplanmış ve onlara devrin ünlü doktorları da destek vermiş. Böylece tıp bayramı, tıp mesleği mensuplarının yurt savunma hareketi olarak başlamış. Dünyada benzer kutlamalar, farklı tarihlerde yapılıyor. Örneğin ABD’de ameliyatlarda genel anestezinin ilk defa kullanıldığı 30 Mart 1842 tarihinin yıldönümü; Hindistan’da ünlü doktor Bidhan Chandra Roy’un doğum (ve aynı zamanda ölüm) yıldönümü olan 1 Temmuz günü “Doktorlar Günü” olarak kutlanıyor.

[tps://tr.wikipedia.org/wiki/T%C4%B1p_Bayram%C4%B1](https://tr.wikipedia.org/wiki/T%C4%B1p_Bayram%C4%B1)

“Benimle beraber burada muharebe eden bütün askerler kesin olarak bilmelidir ki bize verilen namus görevini eksiksiz yapmak için bir adım geri gitmek yoktur. Uyku, dinlenme aramanın, bu dinlenmeden yalnız bizim değil, bütün milletimizin sonsuza kadar mahrum kalmasına sebep olacağını hepimize hatırlatırım.”

Mustafa Kemal Atatürk

Saygıyla ve Minnetle Anıyoruz

Tıp bayramı, 1919’da doktorların önderliğinde yurt savunma hareketi olarak başlamış. Ancak öncesinde örneğin Çanakkale Savaşı’ndaki hizmetlerini de anmadan geçemeyiz. Savaş koşullarında, o yıllarda sağlık hizmeti vermek, yaralanan askerleri vatan uğruna ölmek üzere iyileştirmeye çalışmak ne demek! Bugün hâlâ hastanelerde kullandığımız “taburcu” sözcüğünün Çanakkale savaşı sırasında tedavi edilen yaralıların tekrar cephedeki taburlarına katılacaklarını belirtmek için kullanıldığını biliyor muydunuz? 1915’te taburcu olanlar yeniden cepheye dönüyordu.

Google-Bağlantılı Cep Telefonu Hizmeti Sağlayacak Balon Projesi Kapanıyor

Google'ın ana şirketi Alphabet, araştırma laboratuvarlarında geliştirilmiş, stratosfer tabakasından cep telefonu bağlantısını sağlamak üzere yüksek irtifalı helyum balonlarının kullanılmasını öngören Loon projesini kapatıyor.

Alphabet, proje başladıktan neredeyse on yıl sonra, projenin fişini çektiklerini çünkü, sürdürülebilir bir iş yaratmak için yüksek maliyetleri düşürmenin bir yolunu bulamadıklarını bildirdi. Waymo'daki *Sürücüsüz Araba* birimi ile birlikte Loon projesi de Alphabet'in araştırma Laboratuvar'ı X'den çıkmış, en heyecan verici ve ses getiren projelerinden biriydi. Loon

projesinin arkasındaki fikir, geleneksel baz istasyonları ve cep telefonu ağı kurmanın çok zor ve çok maliyetli olacağı dünyanın uzak bölgelerine, cep telefonu bağlantısı getirmektir. Alphabet bu teknolojiyi, yalnızca bir sonraki bir milyar tüketiciye değil, **dünyadaki son bir milyar insana internet bağlantısı sağlama** potansiyeline sahip bir teknoloji olarak lanse etmişti.

Polietilen levhalardan oluşan helyum balonları, tenis kortu boyutlarındadır. Güneş panelleriyle çalıştırılırlar, yapay zekâ kullanan uçuş kontrol yazılımlarıyla stratosferde sürüklenmeleri sağlanır. Havada kayan baz istasyonu kuleleri gibi hareket ederler ve internet sinyallerini yeryüzündeki istasyonlara ve kişisel aygıtlara iletirler.

Google Loon projesi üzerinde 2011 yılında çalışmaya başladı ve projeyi 2013 yılında halka açık bir testle başlattı. Birkaç yıl sonra Google Alphabet adlı bir holdinge dönüştü. 2019'da internet bağlantısı dağıtan yüksek irtifalı araçların kullanımını ilerletmek için SoftBank'ın HAPSMobile biriminden 125 milyon dolarlık bir yatırımı kabul etti. Geçen yıl, Kenya'nın Telecom şirketiyle birlikte Kenya'nın orta ve batısında başkent Nairobi'yi de içine alan 31 bin mil karelik bir alana 4G LTE ağı bağlantısını sağlamak üzere teknolojinin ilk ticari kullanımını sundu. O zamana dek balonlar yalnızca Porto Rico'nun cep telefonu ağını çökerten Maria Kasırgası gibi acil durumlar için kullanılmıştı. Yine de, Loon projesi para kaybetmeye başlamıştı ve Alphabet bir yandan yeni bir yatırımcı ararken bir yandan da ödeme dengesini sağlamak için uğraşmaya başlamıştı.

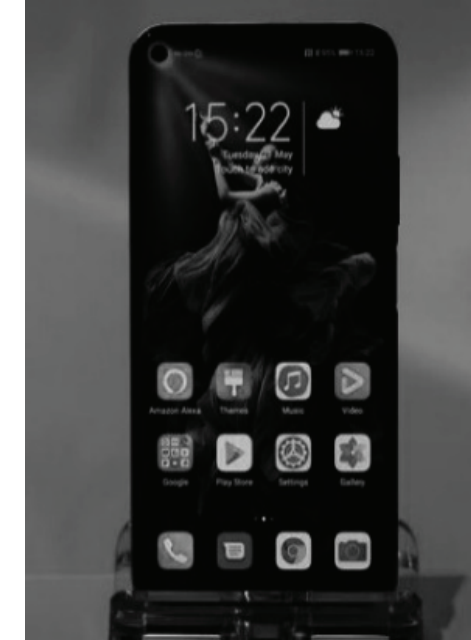
Loon'un kapatılma kararı, Alphabet'in son zamanlarda pahalı ve iddialı teknoloji projelerine karşı daha temkinli yaklaşan kemer sıkma

politikalarının bir belirtisi. Bu kemer sıkma politikası, Google'ın kurucu ortakları Larry Page ve Sergey Brin'in gözdesi, gösterişli X laboratuvarının, finansal gelecekleri belirsiz, iddialı, ileri teknoloji projeleri için serbestçe para harcamaya yetkisi olduğu zamanlara göre kayda değer bir değişiklik olarak görülüyor.

Haberin orijinal metni için bkz..

<https://www.nytimes.com/2021/01/21/technology/loon-google-balloons.html?smid=em-share>

Akıllı telefon bağımlılığına karşı uzmanlardan gri ton önerisi

Yapılan bir araştırma, telefonlarını uzun süre kullanan kişilerin uyku kalitesinin düşük olduğunu belirledi

Bir araştırmada, akıllı telefonlara bağımlılığın, uykuya geçme, uyku süresinin azalması ve gündüz yorgunluğuna neden olduğu bildirildi. "Frontier Psychiatry" adlı psikiyatri dergisinde yayımlanan yeni araştırmada, 18-30 yaş arası 1000'den fazla kişinin akıllı telefon kullanımı incelendi. Akıllı telefon bağımlılığını belirlemek için 10 soru yöneltilen kişilerin yüzde 40'ının telefonlarına bağımlı olduğu sonucuna ulaşılan araştırmada, telefonların geç saatlere kadar kullanılmasının da büyük ölçüde bağımlılıkla ilişkilendirildiği belirtildi. Telefonlarını uzun süre kullanan kişilerin uyku kalitesi düşüyor, gece geç saatlere kadar akıllı telefon kullanımı, uykuya dalmada güçlük çekme, uyku süresinin azalması ve gündüz yorgunluğuna neden oluyor. Uzmanlar, telefon ekranlarının gri ton moda alınmasının telefonu daha az ilgi çekici hale getireceğini söylüyorlar. Android telefonlardaki renk ayarı sekmesinde, bu moda geçilebiliyor. Uyumadan önce, yatakta ya da yatak odasında laptop, cep telefonu gibi cihazların bulunmaması gerektiğini belirten uzmanlar, herhangi bir elektronik cihazdan gelen ışığın uyku hormonu olarak bilinen melatonin seviyesini etkileyebileceği uyarısında bulundu.

<https://www.indyturk.com/node/324766/bilim/akilli-telefon-bagimliliği-na-karşı-uzmanlardan-gri-ton-modu-önerisi>

Telefonlar kabloyla bağlıyken insanlar daha özgürdü.

Demokrasinin karşı karşıya olduğu en büyük tehdit: Teknoloji

Bu yeni tehdit, 'internet devlerinin (Amazon, Apple, Facebook, Google ve Twitter) yükselişi' olarak adlandırılıyor. Foreign Affairs dergisi, bu konuyu, 'Demokrasi teknolojiden nasıl kurtulur: Büyük teknoloji şirketlerinin bilgi ve haberler üzerindeki tekeli sona erdirmek' başlıklı bir makalede ele aldı. Stanford Üniversitesi'nde 'Demokrasi ve İnternet' üzerine çalışmalar yapan bir ekibin üyeleri olan makalenin yazarları, Duke Üniversitesi'nde Hukuk ve İşletme Yönetimi Profesörü Barak D. Richman ve Stanford Üniversitesi Bilim ve Mühendislik Yönetimi Profesörü Ashish Goel. Makaleye göre bu devler,

'demokrasiye karşı benzersiz bir tehdit' oluşturuyorlar. Peki, nasıl? Öncelikle bu devlerin finansal büyüklükleri 4,5 trilyon dolara ulaştığından büyük bir mali ve ekonomik güç merkezi haline geldiler. Yeni tip koronavirüs (Kovid-19) salgını sırasında sadece bir şirketin günlük kazancı 18 milyar dolara ulaştı. İkincisi bu devler, bilginin yayılmasını kontrol ederken siyasi kalabalıkları da koordine etmektedirler. Tek çözüm ise internet devlerinin tekeli önlemek için tasarlanmış yasaları sıkılaştırmak, güçlü yönetim örgütlenmelerinin benimsenmesi, rekabetin teşvik edilmesi ve mahremiyete odaklanılmasıdır. Örneğin, Almanya'da çıkarılan yeni yasa, yalan haber yayılmasını suç olarak kabul ediyor.

Demokrasiyi korumanın tek yolunun daha fazla demokrasi olduğu söyleniyor. Ancak sosyal medya aracılığıyla demokrasinin yayılmasına katkıda bulunduğunu öne süren teknoloji, milyarlarca insanla oynayan beş diktatör yarattı. Bu da demokrasiye yönelik en büyük tehlikenin ayak sesleridir.

Haberin tümü için bkz... <https://www.indyturk.com/node/316896/dünya/demokrasinin-karşı-karşıya-olduğu-en-büyük-tehdit-teknoloji>

Yeni Bir İşbirliği

İK süreçlerini kolaylaştıran, hızlandıran, çözümler sunan ve işletmelerin İK süreçlerini daha verimli yönetmesini sağlayan Kolaysoft Teknoloji ve Bilişim A.Ş. şirketleri, güçlerini birleştirerek İK çalışanlarına dijital dönüşümün yol haritasını sunacak.

İK'cıların dijitalleşmeye geçiş süreçlerinde her zaman yanlarında olacaklarının altını çizen Kolaysoft Teknoloji Genel Müdürü Kezban Boztürk, Bilişim A.Ş. ile birlikte oluşturulan güçlü iş birliğine vurgu yaparak, “Tüm İK süreçlerini kolaylaştırmak için önemli adımlar attık, İK süreçlerinin dijitalleşmesinde yaşanabilecek zorlukları ve zaman kaybını en aza indirmek için proaktif davranarak

dijitalleşme sürecinde her geçen gün geliştirdiğimiz yeni özellikler ile iş süreçlerinde kaybedilen zamanı geri kazanmak ana odak noktamız.” dedi.

Ayrıca “Güçlerimizi birleştirerek çıktığımız bu yolculukta, İK çalışanlarının ihtiyaç duydukları her alanda, uçtan uca teknoloji çözümleri sağlamak üzere Kolaysoft Teknoloji olarak her zaman yanınız.” dedi.

Bilişim A.Ş. Genel Müdürü Hüseyin Erdağ: “İK Ekiplerinin Başarılı Dijital Dönüşümü İçin Kurumlara Yol Haritası Sunacağız”

Türkiye'nin en yaygın İnsan Kaynakları Yazılımı hizmetini vererek, ülkemizin önde gelen yazılım şirketlerinden biri olan Bilişim AŞ Genel Müdürü Hüseyin Erdağ, Kolaysoft Teknoloji ile yaptıkları işbirliği ile kurumlara sunacakları Dijital Yol Haritası çalışmalarıyla destek olmaya devam edeceklerini belirtti.

Türkiye'nin önde gelen medya kuruluşlarında Genel Müdürümüz Hüseyin Erdağ'ın savunma sanayinde yerli yazılımlara dair görüşlerine yer verildi. Bilişim A.Ş. Genel Müdürü Hüseyin Erdağ, savunma ve havacılığın dijital karnesine ilişkin şu değerlendirmelerde bulundu.

“Yerli ve milli yazılımlar ülkemizi dışa bağımlı olmaktan kurtarıyor”

2023 yılı için konulan 10,2 milyar dolarlık savunma sanayi ihracat hedefine ulaşmak için 2021'in oldukça önemli bir eşik olduğunu ifade eden Hüseyin Erdağ, “Türkiye'deki yerli ve milli yazılımların bilişim alanına yapılan yatırımlardan sonra daha da arttığını görüyoruz. Bu yatırımlar bilişim sektörü adına son derece sevindirici. Çünkü yerli ve milli yazılımlar sadece kurumlara artı değer yaratmakla kalmıyor, aynı zamanda ekonomiye katkı sağlayarak ülkemizi dışa bağımlı olmaktan kurtarıyor. İnanıyoruz ki yerli ve milli yazılımlar hem ülkemizi hem de kurumları daha güçlü bir konuma getirecek” dedi.

“Yerli yazılımlar yerel mevzuat ve koşullara daha kolay uyum sağlıyor”

Yerli yazılım kullanımını yaygınlaştırmaya yönelik pek çok çalışma yaptıklarının altını çizen Hüseyin Erdağ, “Bilişim A.Ş. olarak 35 yıldır bu sektörde çözümler üretiyor ve katma değer yaratıyoruz. Yerli ve milli yazılım tercih edilmesinin faydalarını kurumlara anlatıyor, deneyimlemelerini sağlıyoruz. Türk savunma sanayin-

de yerli ve milli yazılımların tercih edilmesi, veri güvenliği ve gizlilik konusu başta olmak üzere, yüzde yüz koruma sağlayacak pek çok avantajı da beraberinde getiriyor. Ülkelerin kendi koşullarına göre hazırladığı yazılımlardan farklı olarak, bizim yazılımlarımız yerel mevzuata ve koşullara daha kolay uyum sağlıyor. Yabancı yazılımlara göre çok daha esnek olduğumuz için, kurumların verimliliğini ve kârlılığını artırıyoruz” diye konuştu.

“Bayrağımızı dünyaya taşıyacağız”

2021 yılına ilişkin hedeflerini de aktaran Hüseyin Erdağ, “2019 şirketimiz için değişim yılıydı. 2020’de ise pandemiye rağmen yüzde 40 büyümeye kaydettik. 2021 ise gerek iş ortaklıklarımız ve diğer kanallarımız, gerekse bulut ürünlerimizle bayrağımızı dünyaya taşıdığımız bir yıl olacak. Bu kapsamda kurumumuzun içinden çok önemli iş ortakları çıkardığımız gibi, sektörün önemli kuruluşlarıyla ortaklık kurmak için görüşmeler yapıyoruz. Yurt içinde uzun süredir kullanılan, başarı ve tecrübe kazanmış ürünlerimizin, aynı başarı grafiğini yurt dışında da yakalayacağına inanıyoruz. Yüzde 100 yerli ve milli yazılımlarımızla Türkiye’nin önde gelen kurumlarına dijital dönüşüm uygulamalarımızı sunarken, geliştirdiğimiz Dijital Yol Haritası ile işlerini analiz etmelerine de destek oluyoruz” ifadelerini kullandı.

Kurucumuz Prof. Dr. Aydın Köksal’ın Türkiye’de yazılım sektörünün yerlileşmesine yönelik görüşleri çeşitli medya kuruluşlarında yer aldı.

TÜBİSAD verilerine göre bilgi ve iletişim teknolojileri (BT) sektörünün ihracatı 6,5 milyar lira olarak gerçekleşirken, yazılım 23,4 milyar liralık hacmiyle bilgi teknolojilerindeki en büyük pay sahibi oldu. Konuyla ilgili değerlendirmelerde bulunan Prof. Dr. **Aydın Köksal**, yerli ve **milli** nitelikteki yazılım sistemleri birikiminin, **Türkiye**’nin ‘çağdaş uygarlığın bir temsilcisi’ durumuna yükselmesi için bir araç olarak kullanılabileceğini söyledi.

“Yerli ve milli yazılım sistemleri birikimimizi kullanabiliriz”

Türkiye’nin yerli ve milli bir yazılım gücüne sahip olabilmesi için altyapı ve endüstriyel yazılım ürünleri geliştirme yolunda emek verdiğini belirten Prof. Dr. Aydın Köksal, Türkiye’nin bugünkü birikiminin, yeryüzünde çok az ülkede bulunduğu dikkat çekti. Köksal, “*Yazılım sistemleri, her duruma uyarlanabilen yüksek değişkenliğe sahip düşünsel ve kurgusal sistemler olarak insanoğlunun tasarlayıp üretebileceği en karmaşık endüstriyel ürünlerdir. Bilgisayar donanımını işlevsel kılan yazılım ise içinde bulunduğumuz çağdaş uygarlık aşamasında, bu işlevselliği kanıtlayan bir standart oluşturur ve insanoğlunun yaratıcı gücüyle ürettiği bir ekin ya da kültür birikimine dönüşür. Bizler de yerli ve milli nitelikteki yazılım sistemleri birikimimizi, ülkemizin ‘çağdaş uygarlığın bir temsilcisi’ durumuna yükselmesi için bir araç olarak kullanabiliriz*” dedi.

<https://bilisim.com.tr/tr/haber>

İngiltere 1989: Mektup Arkadaşları Sonunda Buluşmuştu...

Ayşe Eser Baransel

Eser Erkmen ve Sandra Edmondson, Accrington 1989

Bu fotoğraf, 1989 yılında çekildi. O yıllarda internet henüz günlük kullanımda değil, e-posta, akıllı telefonlar yok. O yüzden bu geziye ilişkin tüm fotoğraflar bir fotoğraf makinesiyle çekildi. Albümlerde özenle sakladığım fotoğraflardan sizlerle paylaşmak için seçtiklerimi tarayıp sayısal ortama aktarırken fotoğrafların çekildiği anları, bütün ayrıntılarıyla hatırladım. Küçük şeyleri unuttuğumu sanıyordum oysa.

Bu bir mektup arkadaşlığı öyküsü. Evet, kalemle, el yazısıyla yazıp, zarfa koyup, pul yapıştırıp, postaneye gidip gönderdiğimiz, *mektup*'tan söz ediyorum.

1978 yılında, TED Ankara Kolejinde öğrenciyken, bir firma, başka bir ülkeden yaşıtımız bir öğrenciyle mektup arkadaşı olmamızı sağlamak üzere tanıtım broşürleri ve formlar dağıtmıştı. Sandra ile İngilizce “*pen friend*” denilen mektup arkadaşlığımız böyle başladı. Tam on bir yıl, düzenli olarak birbirimize mektup yazdık. Hiç tanımadığınız bir insana ne yazarsınız? İlk mektup Sandra’dan gelmişti. Kendisini tanıttığı kısa bir mektuptu. Bir de fotoğrafını koymuştu zarfın içine. İşte Sandra’yı gördüğüm ilk fotoğraflar.

Sandra, Oxford Street, London 1979

Sandra, 1980

Mektubu aldıktan bir iki gün sonra yanıt gönderiyordum. Onun mektubu da en erken bir iki hafta sonra geliyordu. Telefon dışında anlık iletişim olanağı yoktu ve uluslararası telefon konuşmaları çok pahalıydı.

Kaldı ki, yabancı dilde telefonla konuşup, anlamak yabancı diliniz iyi de olsa pek kolay değildir. Yüz yüze iletişimde bile ne kadar zor olduğunu ilk yurtdışı gezimde çok daha iyi anlayacaktım. Doğum günlerimiz, yılbaşıları, bayramlar, bizim için önemli olan her şeyi paylaşıyorduk. Benzerliklerimiz, farklılıklarımız... Ortaokulda başladığımız bu yazışma, öğrencilik yılları boyunca sürdü. Sandra beni İngiltere’ye davet ediyordu. İşe girip biraz para kazanınca gitmeye karar verdim.

Manchester hava alanında beni karşılamaya gelmişlerdi eşi Stephen’la birlikte. Gezinin sonunda da aynı yerden uğurlamışlardı. Beni bu geziye sürükleyen neydi diye düşünüyorum şimdi. Yabancı dil öğrenirken tanıştığım farklı bir kültürü yerinde görme isteği mi, yoksa eşine az rastlanır bir biçimde sürüp giden arkadaşlığı derinleştirme arzusu mu? “*Arkadaşlığın özü, insanların arasındaki farkı idrak etme, ona saygı gösterme iradesi ve anlama arzusudur*” diyor Kemal Sayar kitabında [4].

İlk kez yurt dışına çıkmıştım. Hava alanında Avrupa Birliği üyesi ülkelerden gelen yolculardan ayrılıp ayrı bir gümrük kontrol kapısına yönlendirilince tabi bozulmuştum. Eline Sandra'nın davet mektubunu alan gümrük memuru *"Mrs Sandra ile en son ne zaman görüştünüz?"* diye sordu. *"İlk kez görüşeceğiz biz mektup arkadaşınız"* diye yanıtlamıştım, memur çok şaşırmıştı ama bir güçlük de çıkarmadı.

Yolcu karşılama bölümüne girer girmez, Sandra'yı gördüm. Nasıl telaffuz edeceğini bilemediği için bana *"Eşer!"* diye seslenerek el sallıyordu.

Bir filmdeki şu sahne bana ilginç gelmişti:

İki genç, çok güzel bir deniz manzarasına sahip lokantaya gelirler. Kız *"Ne güzel bir manzara ama senin arkanda kaldı göremiyorsun"* deyince, oğlan *"Ben defalarca gördüm, aynı manzara"* der. Kız *"Yanılıyorsun, hiçbir zaman aynı olmaz, bulutlar, kuşlar, gemiler hareket halinde, her şey değişir, her zaman farklıdır."* der.

Kısa bir zaman diliminde bile hiçbir şey aynı kalmazken, 1989 yılından beri Türkiye, İngiltere ve tabi bizler çok değiştik. Fotoğraflarda beni sarı saçlarım ve bugüne göre yaklaşık yirmi kilo eksikimle tanıyabildiniz mi, emin değilim. ☺

Accrington

İngiltere'nin kuzey batı bölgesinde yer alan (Lancashire) Accrington'daki evlerinde Sandra, *"Bu senin tatilin, İngiltere'de özellikle gitmek istediğin yer neresiyse oraya gidelim"* dediğinde, Londra demiştim. Sanıyordum ki, filmlerde gördüğümüz melon şapkalı, bastonlu İngiliz beyefendilerine ve tipik İngiliz kültürüne en iyi orada tanık olacağım. Yanılmışım. Asıl, yemyeşil parkları, *"terraced house"* denilen bitişik düzen bir örnek iki katlı evleri ve sakin yaşantısı ile Sandra'nın kenti, 35.000 nüfuslu Accrington daha özgün bir İngiliz günlük yaşamını yansıtıyormuş meğer.

Accrington'da bir Pub'da

Hiçbir şey aynı kalmıyor. O zamanların sakin Accrington kenti, sonradan göç dalgasından nasibini alarak tıpkı Londra gibi kozmopolit

bir toplum yapısına dönüşmüş. Kamu hizmetlerinde çoğu Pakistanlı, birçok göçmene rastlanır olmuş.

Accrington, 1989

Daha önce hiç yüz yüze gelmediğim Sandra ve Ailesi, yani Eşi, Annesi, Babası, Kardeşleri, Kayınvalidesi ve Kayınbiraderi, bana evlerini açtılar, yemekler pişirdiler, gezdirdiler, her fırsatta bugün hâlâ sakladığım küçük küçük armağanlar verdiler. Çok içten ve sevgi doluydular. Hem benim için hem de Türkiye'ye gelip anlattığımda yakınlarım ve arkadaşlarım için beklenenin çok ötesinde unutulmaz, sıcak bir deneyimdi. Tüm kültürel farklara karşın şimdi neredeyse tarihe karışan iletişim aracı *mektupla* başlayan bu çok alçakgönüllü iletişim çabası nasıl da kalıcı bir dostluğa dönüşmüştü. Annesi Anneme selam söylüyordu, Babası Londra'ya giderken

otobüsü kaçırmamamız için, sabah erkenden sürücülüğünü yaptığı koca kamyonla Sandra'nın evinin önüne gelip "Hah uyandınız mı, hazır mısınız bir göreyim dedim!" diyordu. Komşuları, kamerayla gelip Sandra ile videomuzu çekmişti. Tabi VHS tipi bir video kasetiydi ve Türkiye'ye döndüğümde ailemle tekrar tekrar izlemiştik. Accrington'un yerel haftalık gazetesi *Accrington Observer*'den bir gazeteci, bizimle bir röportaj bile yapmıştı.

Fotoğrafta, ziyaretçi defterini imzalarken görüldüğüm *Haworth Art Gallery*'de, pek çok eser arasından, şimdi ben bir tek, Çanakkale Savaşında kullanılan asker giysilerini ve üzerinde "Smyrna" yani "İzmir" yazan eski paraları hatırlıyorum.

Haworth Art Gallery, 1909 yılında bir tekstil üreticisi olan William Haworth'un evi olarak yapılmış, 1920'de Accrington halkına armağan edilmiş. Avrupa'nın en büyük Tiffany Cam koleksiyonunu da içeriyormuş.

İyi ki, Sandra fotoğraf çekmeye çok meraklıydı. Yoksa ben çevreme bakıp, her yeri tanımaya çalışırken bu kadar fotoğrafı nasıl çekerdim. Sonraki yıllarda cep telefonlarımızla hem fotoğraf çekip hem gezmede ustalaşacağımızı henüz bilmiyordum.

Biliyorsunuz, İngiltere bize göre bayağı kuzeyde yer alıyor. *Gulfstream* sıcak su akıntısı nedeniyle çok da soğuk olmayan, bol yağışlı bir havası var. Bu gezi Ağustos ayının sonlarına doğru yapılmıştı. İlk gittiğim gün üşümüştüm. Sandra doğalgaz sobalarını yakmıştı. Ama sonraki günler, özellikle Accrington'da gezerken, güneş açtı. Buna benden çok ev sahiplerim sevinmiş gibiydi "Türkiye'den güneşi getirdin!" demişlerdi. Birkaç kez de yağmurda gezmiştik. Eve geldiğimizde ayakkabımı çıkarmak istediğimde Sandra, "Gerek yok ama sen bilirsin" demişti. Ayakkabılarıma baktım, tertemizlerdi. Yollarda ne bir çamur ne bir su birikintisi. İçim cız etmedi desem yalan olur.

Accrington'da Fish And Chips yerken, Oak Hill Park

O zamanlar mutfak deneyimim yok denecek kadar azdı. Sandra'nın kayınvalidesi bizi akşam yemeğine davet etmişti ama bu arada sor-

mayı da ihmal etmemişti "Türk usulü pilav nasıl pişirilir?". Ben de Annemden gördüğüm kadarıyla anlatmıştım. Sonra da nasılsa herkes bilir diye çekine çekine, tavuk suyuyla yapmasını önermiştim. Çünkü menüde tavuk da olacaktı. "Ahaa!" demişti, gözlerini açarak "Çok iyi fikir!". Gittiğimizde başarılı bir tavuk- pilav ziyafetiyle karşılaştım. Pikapta *Julio Iglesias* çalarken, bana pilavı da fırında pişirdiğini anlatıyordu. Bir kere sinde de Sandra'nın eşiyle çoban salatası yapmıştık. Kuru soğanı piyazlık doğradıktan sonra tuzla ovduğumu gören Stephen "Oooh you killed the onion!" ("Ooo soğanları öldürdün") diye takılmıştı. Ben de "Biz buna Türkçe'de soğanı öldürmek deriz, zaten" demiştim. Streç filme sarılıp birkaç defada tüketilen kocaman salatalıktan bir parçayla, domates doğrayıp, komşusunun armağan ettiği zeytinyağı ve limonla salata sosu yapıp sunmuştum. Çok beğenmişlerdi.

Yemekleri kadınlar pişiriyor, bulaşıkları erkekler yıkıyordu ve bu durum onlar için çok normaldi.

Sandra "çalıştığın iş yerinde erkeklerle aynı ücreti alabiliyor musun?" diye sormuştu. Kadın olduğum için düşük ücret alabileceğim o sorana dek hiç aklıma gelmemişti. Ankara'da yaşıyordum. İyi eğitim görmüştüm ve seçkin bir yazılımevinde, Bilişim'de çalışıyordum. Atatürk'ün, ben doğmadan çok önce yasalarla sağladığı haklarımın farkındaydım ve kadın erkek eşitsizliği bu anlamda benim için söz konusu değildi.

Ben gitmeden az önce BBC'de bir *Türkiye* belgeseli yayınlanmış. Kaydetmişler bana izlettiler. Baş örtüsü ile ilgili sokak röportajları

vardı. Tepkimi ve yorumumu merak ettiklerini sezdim. Bir de, o zamanlar Türkiye’de beğenilen güldürü dizisi “Kim Bunlar”- dan birkaç parodiyi altyazılı göstermişler. “Kim Bunlar”, 1989 ve 90’lı yılların başında TRT’de yayınlanan, çok eğlenerek izlediğimiz bir gençlik dizisiydi. Başrollerini *Peker Açıkalin, Levent Tülek, Pelinsu Pir, Levent Kazak ve Nilüfer Açıkalin* oynamaktaydı. *Levent Kazak ve Levent Tülek* tarafından yazılmıştı. Esprileri bir biçimde evrenselmiş demek, İngiliz arkadaşlarım da çok komik bulmuş, eğlenmişlerdi.

Blackpool

Accrington’dan günü birlik *Blackpool*’a gitmiş ve çok eğlenmiş-tik. Türkiye’ye birkaç yıl sonra geldiğini tahmin ettiğim oyunları ve luna parktaki oyuncakları ben ilk kez orada görmüş-tüm. Ama orada unutamadığım yer, ne lunapark ne de akvaryumdu. Benim hoşuma en çok o *balo salonu* gitmişti.

Bir piyanist valsler çalıyor, çoğu orta yaşlı çift, kimi kadın kadına (görünce çok şaşırmıştım), pistte klasik dans adımlarına uyarak dans ediyorlardı.

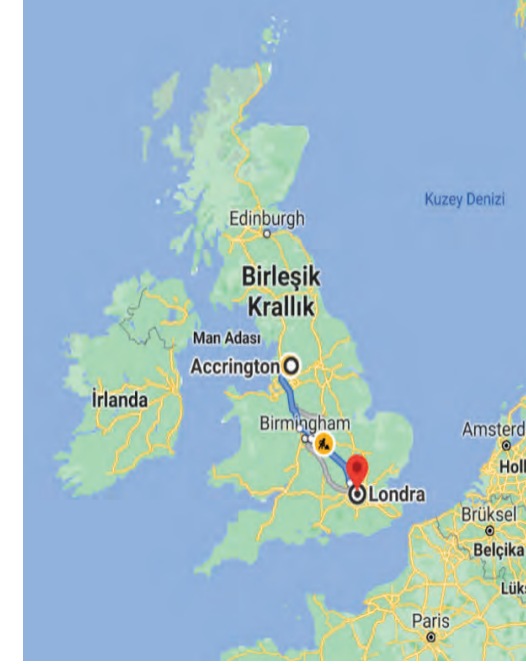

Balo Odası, Blackpool Kulesi

Blackpool Kulesi turistik bir cazibe merkezi olarak İngiltere’de 1894 yılında açılmış. İlk açıldığında. Birleşik Krallık’taki insan yapımı en uzun kuleymiş. Paris’teki Eifel Kulesinden esinlenerek yapılan kule, 518 feet (158 metre) uzunluktadır. Bu da onu dünyada bağımsız yükselen kuleler arasında 125inci uzun kule yapıyor. Blackpool Kulesi adı, kırmızı tuğlalı 3 katlı bir blok içinde kule, Sirk, Balo Salonu, ve teras bahçelerinden oluşan bir eğlence kompleksinin ortak adıdır. Bu bina kompleksi 1973’de Birleşik Krallık’ta birinci derece tarihi yapılar içinde listelenmiştir. Kulenin 125 inci yıldönümü 2019 yılında kutlanmıştır.

1891’de kulenin temel taşının altına bir zaman kapsülü gömülmüştür. **Zaman Kapsülü** tarihsel nesnelerin ya da bilginin saklandığı bir tür bellektir. Genellikle gelecekteki insanlarla iletişim kurmak ve gelecekteki arkeologlara, antropologlara ve tarihçilere yardımcı olmak amacıyla geliştirilmiş planlı bir saklama ve iletişim yöntemi. Aslında bu biçimde kutsal emanetleri korumak bin yıl geriye giden bir gelenektir ama günlük yaşama ait eserlerden ve iletilerden oluşan bir koleksiyonu gelecek için hazırlamak ve korumak daha yeni bir uygulama. Zaman kapsülleri bazen bir dünya fuarı gibi kutlamalar sırasında ya da temel atma törenlerinde de oluşturulup gömülür.

Londra

Londra maceramız ise toplam 15 gün süren İngiltere gezisinin üç gününü kapsar. Accrington’dan Londra’ya otobüsle gitmiştik. (Yaklaşık 380 km). Accrington’da Sandra ile 2 gece konaklamalı bir tur paketi satın almıştık. Zaman kısıtlıydı. O yüzden örneğin, şimdi bir daha gitsem ilk görmek istediğim yer olan “*British Museum*”a ve daha birçok yere gidemedik. Son yıllarda filmlerde sıkça görülen dev panoramik dönme dolap *London’s Eye* ise henüz inşa edilmemişti.

Önce, bir akşam üstü *Hyde Park*’ta gezdik. Ünlü “*Speaker’s Corner*”da yani “*Konuşmacı Köşesi*”nde ya da “*Serbest Kürsü*”de şimdi neden söz ettiğini hatırlamadığım bir konuşmacı ve onu dinleyenlerin arasında, ilgiyle dinliyormuş gibi poz vermişim.

Hyde Park, Londra

Güneş batmak üzereydi. Parkın içinden otelimize yürürken, çevremizde bağırp çağırarak tekinsiz tipler artınca, Sandra koluma girdi, adımlarımızı hızlandırdık. Omzumdaki çantamı önüme doğru almamı tembihledi. Avrupa'nın bu en çok turist ağırlayan metropolünde, *güvenlik* tehlikesiyle ilk karşılaşmamdı.

Ertesi günü Londra Kulesi'nde bir tanıtım turuna katılmıştık. Çok ayrıntılı ve uzun süren turda, zindanlar, kraliçenin taçları, falan filan uzun uzun, bahçede etle beslenen kuzgun kuşlarına kadar her şey anlatılmıştı. Müthiş bir gösteri ve pazarlama örneği idi. Turun içeriğinden çok sunumundan etkilenmiştim. Lisedeki, İngilizce öğretmenimiz Mr. Schooley'nin ortaçağ kalelerindeki yaşantıyı, biraz da bizleri eğlendirmek amacıyla mizah katarak anlatışı gelmişti aklıma.

Türkiye'de, çok daha zengin içerikle kültür turizmi adına yapılabilecekleri hayal etmiştim. Aradan o kadar yıl geçmesine karşın, hâlâ deniz ve güneş turizmine ağırlık verildiğini, nitelikli kültür gezilerinin ve turlarının çok az sayıda olduğunu, böylesi bir *gösteri* niteliğinde tasarlanmadıklarını düşünüyorum. Kim bilir belki de ben rastlamışımıdır.

Londra metrosunda Hintli olduğunu sandığım bir turist, koyu kestaneye saçları ve kahverengi gözleriyle Sandra'yla yan yana durduğumuz sırada, beni İngiliz sanarak doğrudan bana yönelip "West Minister'a nasıl gidebilirim?" diye sormuştu. Bense, ilk kez bir metro istasyonu görüyordum. Metro değil, Türkiye'nin metropollerinde daha AVM'ler bile ya yoktu ya da bir iki tanesi İstanbul'da açılmış olabilirdi. Küreselleşme ve liberalizm bugünkü hızına henüz ulaşmamıştı.

Londra'nın simgesi sayılan ünlü saray, heykel ve anıtların önünde durup fotoğraf çektirdik. *Madame Tussauds* Müzesi o zaman benim için çok ilginç ve eğlenceliydi ama Atatürk'ün heykeli, gidip gören her Türk gibi, benim için de bir hayal kırıklığıydı. Neyse ki, artık Eskişehir'de Prof. Dr. Yılmaz Büyükerşen'in burada gördüklerimden çok daha güzel balmumu heykelleri sergileniyor.

Hızlı bir Londra gezisi sonunda, yine otobüsle Accrington'a döndük. Gariptir, yalnız Sandra değil, artık ben de eve dönüyormuş gibi hissediyordum. Manchester hava alanında başlayan buluşma, yine aynı yerde sonlandı.

Madame Tussauds Müzesi, Elvis Presley ve Şarlo heykellerinin önünde

Big Ben Saat Kulesi

Big Ben, Londra'da Westminster Sarayı'nın yanındaki ünlü saat kulesi. Dünyanın en büyük ikinci dört yüzlü saatidir. "Big Ben" aslında saat kulesinin çanının adıdır, ancak zamanla tüm yapıyı belirtmek için kullanılır olmuştur 26 Haziran 2012 tarihinde kulenin ismi kraliçenin tahta çıkışının 60. yılı onuruna parlamento'nun kararıyla "**Elizabeth Kulesi**" olarak değiştirilmiştir.

2000 kişinin katıldığı bir ankete göre Big Ben Birleşik Krallık'ın en önemli simge-sidir.

Kule adını muhtemelen büyük çanın yerleştirilmesinden sorumlu Sör Benjamin Hall'dan almıştır. Hall'un adı çana da kazınmış durumdadır.

Victoria anıtı önünde

Trafalgar Meydanı ve
Nelson Sütunu

Buckingham Sarayının önünde

Tıpkı Blackpool kulesinin temeline gömülen *zaman kapsülü* gibi, iyi ki bu geziye ilişkin fotoğraf albümlerini oluşturmuş ve saklamışım. Tam otuz iki yıl sonra, sizlerle yalnızca küçük bir bölümünü paylaştığım anılarıma burada eşlik ettiler.

Filmin sonunda kahramanlara sonra ne olduğu bilgisi verilir ya, anlatayım izninizle.

Bu geziden sonra Sandra ve Stephen'ın üç çocukları oldu. Bir süre daha mektuplaşmayı sürdürdük. Bu arada ben de evlendim. Günlük koşturmacalarımız, rahatsızlıklar derken artık mektup yazamaz olduk. İletişimimiz kesilmişti. *“Arkadaşlık, gönüllü bir eylem olduğu için ilişkinin bozulması veya bitişine de çok açıktır, bu yönüyle de bu olağandışı yakınlığın ihtimam ve dikkatle korunması gerekir.”*[4] Bu nedenle, Facebook'ta ilkokul arkadaşları filan birbirimizi bulmaya başlayınca, bu kez sanal ortamda, Sandra'yı aradım. O platformda henüz yoktu. Ama internette *AccringtonWeb* adlı bir forum buldum. Oraya kendimi tanıtan ve Sandra'yı aradığımı bildiren bir e-posta attım. Bilin bakalım ne oldu? Sandra'nın kızı *Jessica* bana yanıt gönderdi. Fotoğraflardan ve Sandra'nın sakladığı mektuplardan beni uzaktaki bir Teyzesi olarak tanıyordu.

Kızları Jessica ve Samantha yardımıyla, Sandra bilgisayar okur-yazarlığını geliştirdi, facebook'a üye oldu. Biz yeniden, bu kez farklı bir ortamda iletişime geçtik. Mektup kadar heyecanlı değil, ama itiraf ediyorum çok daha renkli.

Vee 2011 yılında eşi ve oğlu *Rhyes* ile ülkemize geldiler. Bodrum'da hep birlikte keyifli bir tatil yapma olanağı bulduk. Bu geziden tam yirmi iki yıl sonra. Oysa yeni bir buluşma için yine on bir yıl beklemeyelim demiştik birbirimize.

Bodrum, 2011

Bu yazı için iznini aldığım sohbetimizde, ki bu konuşma cep telefonu ile bir *anlık mesaj uygulaması* aracılığıyla sayısal ortamda gerçekleşti, pandemi bitince, altmış yaşımıza gelmeden yeniden birlikte bir tatil yapmayı kararlaştırdık.

O yüzden yazımı “Devam Edecek..” diye bitiriyorum.

To Be Continued!... 😊

Kaynaklar:

1. A.Eser Baransel'in Fotoğraf Arşivi
2. https://en.wikipedia.org/wiki/Blackpool_Tower#Blackpool_Tower_Eye
3. https://tr.wikipedia.org/wiki/Big_Ben
4. Kemal Sayar, “Başı Sınuklar için Bir Kılavuz”,2020